

รายงานการวิจัยเรื่อง
การศึกษาทัศนคติของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
A Study of Students' Attitudes to Teaching and Learning Management of
Faculty of Fine Arts, Srinakhariawitrot University

หนังสือทั่วไป

โดย
นายสิรฉนเศก ยานเดิม

700.711
ส718ก
2555
ร.2

ออกทุนการวิจัยจากงบประมาณเงินรายได้ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
(เงินรายได้คณะศิลปกรรมศาสตร์) ประจำปี 2555

๗๐๐.๗๑๑
๘๗๑๘๗
๒๕๕๕
๘.๒

บริจาค

รายงานการวิจัยเรื่อง

การศึกษาทัศนคติของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

A Study of Students' Attitudes to Teaching and Learning Management of

Faculty of Fine Arts, Srinakharinwirot University

31 ต.ค. 2556

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากงบประมาณเงินรายได้ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(เงินรายได้คณะศิลปกรรมศาสตร์) ประจำปี 2555

๐๖/๑๐/๕๕

SCU22616

ประกาศคุณูปการ

งานวิจัยเรื่อง "การศึกษาทัศนคติของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ" สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ด้วยความอนุเคราะห์จาก รองศาสตราจารย์ ดร. กาญจนา อินทรสุวานนท์ และรองศาสตราจารย์ ดร. โกวิทช์ ชันศิริ อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย และรองศาสตราจารย์ศรีเสงี่ยม จักรใจ อาจารย์ ดร.ชนิดา ตังเคชะหิรัญ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนรรฆ จรรย์ยานน ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ที่กรุณาสละเวลาในการตรวจสอบแก้ไขงานวิจัย และกำหนดกรอบงานวิจัย ให้กระชับตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ให้ทุนสนับสนุนการทำงานวิจัย และหัวหน้าสาขาวิชาทั้ง 8 สาขาวิชาเอกของคณะศิลปกรรมศาสตร์ รวมถึงนิสิตชั้นปี 2-4 ทั้ง 8 สาขาวิชาเอก ปีการศึกษา 2555 ที่ให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการทำงานวิจัย อันจะทำให้เกิดการพัฒนาการจัดการเรียนที่ดีต่อไป

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้อยู่เบื้องหลังความสำเร็จทางการทำงานวิจัยฉบับนี้ ได้แก่ บิดา มารดา ภรรยา ครอบครัว และคุณครูทุกท่าน ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัย รวมทั้งคอยช่วยเหลือ เป็นกำลังใจและสนับสนุนด้วยความรักและเมตตาเสมอมา

นายสิทธิมนต์เศก ย่านเดิม

บทคัดย่อ งานวิจัยเรื่อง "การศึกษาทัศนคติของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ" (A Study of Students' Attitudes to Teaching and Learning Management of Faculty of Fine Arts, Srinakharinwirot University) ผู้วิจัย นายสิทธิมนต์ เสก ย่านเดิม

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 2 ข้อคือ (1) เพื่อศึกษาทัศนคติของนิสิต ระดับปริญญาตรี ชั้นปี 2-4 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ใน 6 ด้านคือ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านนิสิต ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุน (2) เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของนิสิต ระดับปริญญาตรี ชั้นปี 2-4 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษา สาขาวิชาเอก และเกรดเฉลี่ยสะสม โดยสุ่มตัวอย่างจากนิสิตปีการศึกษา 2555 จำนวน 1,604 คนแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) แล้วนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ และประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เพื่อนำมาหาค่าสถิติต่างๆ ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบ t และการทดสอบ F โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยพบว่า ทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยภาพรวมและจำแนกตามรายด้าน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยนิสิตเพศชายมีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนสูงกว่าเพศหญิง นิสิตที่มีชั้นปีแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมแตกต่างกัน โดยนิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปี 2 มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนสูงกว่าทุกกลุ่มชั้นปี นิสิตที่มีสาขาวิชาเอกต่างกันมีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนโดยภาพรวมแตกต่างกัน โดยนิสิตสาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์ มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านการจัดการเรียนการสอน สูงกว่าทุกกลุ่มสาขาวิชา นิสิตสาขาวิชาทัศนศิลป์ มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ สูงกว่าทุกกลุ่มสาขาวิชา และนิสิตสาขาศิลปะจินตทัศน์ มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร สูงกว่าทุกกลุ่มสาขาวิชา และนิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: ทัศนคติของนิสิต / การจัดการเรียนการสอน / คณะศิลปกรรมศาสตร์

จำนวน 103 หน้า

Research Abstract: “A Study of Students’ Attitudes to Teaching and Learning Management of Faculty of Fine Arts, Srinakharinwirot University” **Researcher:** Mr. Sitsake Yanderm

ABSTRACT

There are two objectives of this study: (1) to study the attitudes of second-and-fourth-academic-year students toward the teaching and learning management of faculty of Fine Arts, Srinakharinwirot University in six aspects including curriculum, instructor, educational strategy, undergraduate, assessment, and other environmental factor; (2) to compare the attitudes from various academic years of students considered with gender, academic year, major, and GPA. A group of 1,604 students is decided by stratified random sampling and analyzed with questionnaires, then the results are processed with an instant computer program for statistic values including frequency, percentage, mean, and standard deviation, t-test and F-test; statistical significant is set at 0.05

Conclusion: Attitude of the undergraduates of faculty of Fine Arts toward teaching and learning management evaluation of faculty of Fine Arts, Srinakharinwirot University is mostly ranged in neutral level for the entire topics and specific aspects of the research. Considered by gender, the males have better attitude to teaching and learning management than the females. Academic year of students also affects on attitudes to the teaching and learning management; the-second-year students own the highest scores for the issue. Students with different majors have various attitudes; the best scores on the aspects of educational strategy, instructor, and curriculum are from the departments of Visual Arts Design, department of Visual Arts, and department of Imagine Art respectively. However, GPA does not influence on the entire attitude to teaching and learning management.

Key Word: Attitude of Student/ Teaching and Learning management/ Faculty of Fine Arts **Total 103 pages**

สารบัญ

	หน้า
ประกาศคุณูปการ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญและที่มาของหัวข้อวิจัย	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	6
1.3 ขอบเขตการวิจัย	7
1.4 สมมุติฐานการวิจัย	7
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัย	8
1.7 กรอบแนวคิดในการวิจัย	10
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	12

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.1.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน	12
2.1.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร	22
2.1.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับอาจารย์	25
2.1.4 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับนิสิต	27
2.1.5 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผล	28
2.1.6 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยเกื้อหนุน	30
2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	31
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	36
3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	36
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	37
3.3 การสร้างเครื่องมือวิจัย	39
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	40
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	41
3.6 ระยะเวลาทำการวิจัย	43

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	44
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	45
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและรายด้าน	47
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อ การจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามข้อมูลทั่วไป	56
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน ตามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากแบบสอบถามปลายเปิด	78
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	81
5.1 สรุปผลการวิจัย	81
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	83
5.3 ข้อเสนอแนะในการวิจัย	85

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บรรณานุกรม	87
ภาคผนวก	92
แบบสอบถามในงานวิจัย	93
ประวัติย่อผู้วิจัย	102

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	45
ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัด การเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านหลักสูตร	47
ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัด การเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านอาจารย์	48
ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัด การเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการจัดการเรียนการสอน	50
ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัด การเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านนิสิต	51

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	52
ด้านการวัดและประเมินผล	
ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	54
ด้านปัจจัยเกื้อหนุน	
ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ โดยภาพรวมและรายด้าน	55
ตาราง 9 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ จำแนกตามเพศ	56
ตาราง 10 การเปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ จำแนกตามเพศ	57
ตาราง 11 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา	58

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตาราง 12 การเปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา	60
ตาราง 13 การเปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา	60
ตาราง 14 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัด การเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ โดยภาพรวม จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา	61
ตารางที่ 15 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัด การเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านหลักสูตร จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา	62
ตาราง 16 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัด การเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านอาจารย์ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา	63
ตาราง 17 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัด การเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา	63

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตาราง 18 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา	64
ตาราง 19 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ จำแนกตามสาขาวิชาเอก	65
ตาราง 20 การเปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ จำแนกตามสาขาวิชาเอก	66
ตาราง 21 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ โดยภาพรวม จำแนกตามสาขาวิชาเอก	67
ตาราง 22 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านหลักสูตร จำแนกตามสาขาวิชาเอก	68
ตาราง 23 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านอาจารย์ จำแนกตามสาขาวิชาเอก	69

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตาราง 24 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่สอดคล้องของนิติตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัด การเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามสาขาวิชาเอก	70
ตาราง 25 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่สอดคล้องของนิติตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัด การเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านนิติต จำแนกตามสาขาวิชาเอก	72
ตาราง 26 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่สอดคล้องของนิติตระดับปริญญาตรีต่อการจัด การเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามสาขาวิชาเอก	73
ตาราง 27 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่สอดคล้องของนิติตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัด การเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านปัจจัยเกื้อหนุน จำแนกตาม สาขาวิชาเอก	74
ตาราง 28 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของทัศนคติของนิติตระดับปริญญาตรีที่มีต่อ การจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม	76
ตาราง 29 การเปรียบเทียบทัศนคติของนิติตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม	77

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตาราง 30 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากคำถามปลายเปิด ของนิสิตระดับปริญญาตรี	78
ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของหัวข้อวิจัย

กระแสการปฏิรูปอุดมศึกษาที่เกิดขึ้นในประเทศต่างๆ ทั่วโลก นอกจากเป็นผลจากความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม เทคโนโลยี และวัฒนธรรมจากกระแสโลกาภิวัตน์แล้ว ปัจจัยสำคัญที่เป็นแรงผลักดันให้มีการปฏิรูปอุดมศึกษาทั่วโลกยังเกิดจากสาเหตุที่สำคัญได้แก่ การขยายตัวของปริมาณนิสิต และความต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาที่เพิ่มมากขึ้นทั่วโลกกว่า 6 เท่าในรอบ 3 ทศวรรษ (อมรวิชัย นาคทรพรพ, 2548: คำนำ) ส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษาต้องมีการปรับตัวในด้านต่างๆ เพื่อรองรับจำนวนนิสิตที่เพิ่มมากขึ้น สถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งได้มีการขยายการบริการทางการศึกษาออกสู่สังคมรอบด้าน ด้วยการจัดตั้งวิทยาเขตของสถาบันตามภูมิภาคต่างๆ การเคลื่อนย้ายของบุคลากรทางการศึกษาเพื่อให้เข้าถึงความต้องการของนิสิต และการปรับมาตรฐานของการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาในสาขาวิชาที่สนใจ สิ่งต่างๆ เหล่านี้ล้วนมีผลต่อการจัดการเรียนการสอนของสถาบันอุดมศึกษาทั้งสิ้น

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาความรู้ ความคิด พฤติกรรม ทักษะ ค่านิยม และคุณธรรมของบุคคล เพื่อให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ ซึ่งเมื่อบ้านเมืองประกอบไปด้วยพลเมืองที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ การพัฒนาประเทศชาติก็ย่อมทำได้โดยสะดวกราบรื่น ได้ผลที่แน่นอนและรวดเร็ว (สำนักข่าว กรมประชาสัมพันธ์ 2543: 122) นอกจากนี้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2544: 3) ได้กล่าวไว้ว่า การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึกปฏิบัติ การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์ จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ซึ่ง พิพัฒน์ วิเชียรสุวรรณ (2550: 3) ได้กล่าวถึง การจัดการศึกษาในประเทศไทยว่านอกจากมุ่งพัฒนาให้ประชาชนมีความรู้พื้นฐานด้านการประกอบอาชีพ ซึ่งการจัดการศึกษาในปัจจุบันมุ่งที่จะดำเนินเพื่อให้ประชาชนปรับปรุงชีวิตความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น จึงเป็นที่ยอมรับกันว่า

การศึกษาเป็นกระบวนการที่ทำให้มนุษย์สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตน สามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างสันติสุข และสามารถเกื้อหนุนการพัฒนาประเทศได้อย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงในทุกๆ ด้านของประเทศ ดังพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพล อดุลยเดช (อ้างใน สุนนอมรวิวัฒน์, 2546: 1) ว่า การสร้างคนดีนั้นก็คือ การให้ความรู้ ความคิด ความสามารถและความดีแก่เขา ด้วยการให้การศึกษาอบรมวิชาความรู้ต่างๆ ไม่ว่าจะวิชาสามัญ วิชาชีพหรือวิทยาศาสตร์ ล้วนเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับเยาวชน สำหรับแต่ละคนจะนำไปสร้างอนาคตที่มั่นคงแจ่มใส ถ้าโรงเรียนสอนวิชาการ ได้ดีฝึกหัดให้รู้จักหน้าที่ และความเป็นพลเมืองที่ดีให้ได้ผลจริงๆ พร้อมทั้งอบรมให้เข้าใจในศาสนาด้วย ก็นับว่าให้การศึกษาแก่เยาวชนอย่างครบถ้วน

การศึกษาระดับอุดมศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ได้กล่าวถึงการศึกษาระดับปริญญาตรีว่า มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ความสามารถในสาขาวิชาต่างๆ ในระดับสูง โดยเฉพาะการประยุกต์ทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติ การริเริ่มพัฒนาทั้งทางวิชาการและวิชาชีพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2544: 12) การเรียนการสอนจะประสบความสำเร็จขึ้นอยู่กับการจัดการเรียนการสอนที่ดี ซึ่งมีองค์ประกอบอยู่ 6 ด้านคือ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านนิสิต ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุนการเรียนการสอน (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2543: 1-2) และในแต่ละองค์ประกอบมีความสำคัญต่อผู้เรียน ได้แก่ หลักสูตรเป็นตัวกำหนดเนื้อหาสาระในการศึกษา อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ถ่ายทอดเนื้อหาสาระให้กับผู้เรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นการเลือกวิธีการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน ด้านปัจจัยเกื้อหนุนเป็นส่วนประกอบที่ขาดไม่ได้เพราะจะช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ให้บรรลุจุดมุ่งหมายของการศึกษา (ปรัชญา เวสารัชช์, 2545: 12-15) ส่วนด้านการวัดผลประเมินผลเป็นการตัดสินผลการเรียนรู้เพื่อดูว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์เท่าใด บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่ (ประภัสสร วงศ์วรรณ, 2544: 149) โดยทั่วไปการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษามุ่งสร้างทางเลือกในการดำเนินชีวิตของมนุษย์ และเกื้อหนุนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสังคม โดยมุ่งที่ความสนใจของสาธารณะและปัจเจกบุคคล สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งมีปรัชญา และจุดมุ่งหมายเฉพาะในการจัดการศึกษาของตนเอง เพื่อที่จะเป็นแนวทางให้ผู้บริหารสถาบันใช้เป็นกรอบในการพิจารณาหลักสูตรของสถาบัน และเป็นข้อมูลให้ผู้เรียนรู้ถึงความตั้งใจของสถาบันในการจัดการศึกษา และผู้เรียนจะได้รู้ว่าตรงกับความสนใจและความต้องการของตนหรือไม่ (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2543: 25-26) และจากงานวิจัยของ ธวัช เต็มฉนวน (2548: บทคัดย่อ) พบว่า

การจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพประกอบด้วย 1) ด้านหลักสูตร ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตร การประเมินหลักสูตร และการบริหารหลักสูตร 2) ด้านอาจารย์ ได้แก่ การสรรหาอาจารย์ การกำหนดภารกิจของอาจารย์ การประเมินผลการปฏิบัติงานของอาจารย์และการพัฒนาอาจารย์ 3) ด้านกระบวนการเรียนการสอน ได้แก่ การทำแผนการสอน การจัดทำประมวลการสอน การจัดตารางสอน การจัดอาจารย์เข้าสอน วิธีการสอน การสอนซ่อมเสริม 4) ด้านการวัดและการประเมินผล ได้แก่ หลักเกณฑ์การวัดและประเมินผล และความรับผิดชอบการวัดและประเมินผล 5) ด้านปัจจัยเกื้อหนุน ได้แก่ อาคารสถานที่ ห้องสมุด อุปกรณ์การสอนและห้องพยาบาล

นอกจากนี้ ศักรินทร์ สุ่มบุญ (2544: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพปัญหาการใช้หลักสูตรสถาบันราชภัฏพุทธศักราช 2543 สาขาวิชาศิลปศาสตร์ ในระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ ผลการวิจัยพบว่า ในด้านการบริหารหลักสูตร สถาบันราชภัฏส่วนใหญ่เตรียมบุคลากรโดยประชุมทำแผนแนวปฏิบัติเกี่ยวกับหลักสูตร จัดอาจารย์เข้าสอนตามความสามารถ ความถนัด ประสบการณ์ของอาจารย์ จัดตารางสอนคำนึงถึงความเหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชาที่แตกต่างกัน จัดแผนการเรียนวิชาการศึกษาทั่วไปให้เรียนภายใน 4 ภาคเรียนแรก จัดบริการวัสดุหลักสูตร ให้การสนับสนุนอาจารย์ใช้และผลิตสื่อการสอนโดยใช้เทคโนโลยีและแหล่งค้นคว้า IT จัดตั้งอำนวยความสะดวกต่างๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร ได้แก่ จัดอาคารมีห้องสมุดให้นักศึกษาได้ใช้ค้นคว้าโดยเฉพาะ นิเทศติดตามผลการใช้หลักสูตร โดยจัดประชุมสัมมนาเรื่องการจัดการเรียนการสอน ประชาสัมพันธ์หลักสูตรใน Website ของสถาบันอย่างต่อเนื่อง ด้านปัญหาพบว่า สถาบันมีจำนวนบุคลากรไม่เพียงพอ ขาดห้องเรียนเฉพาะ ขาดการนิเทศติดตามผลหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง ขาดการวางแผนการประชาสัมพันธ์หลักสูตรอย่างเป็นระบบ และขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในด้านการพัฒนาหลักสูตรสำหรับด้านการเรียนการสอน สถาบันราชภัฏส่วนใหญ่ได้วางแผน การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน อาจารย์ได้รับการสนับสนุนให้จัดทำแผนการสอนและเอกสารประกอบการสอน อาจารย์แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักศึกษาทราบเสมอ ไม่มีการจัดสอนเสริม อาจารย์ใช้วิธีวัดและประเมินผลการเรียนรู้หลายวิธีประกอบกัน ด้านปัญหาพบว่า ขาดคู่มืออาจารย์และหนังสือเรียน นักศึกษามีพื้นฐานความรู้แตกต่างกันมาก อาจารย์ผู้สอนขาดทักษะในการสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ และอาจารย์ผู้สอนมีความเข้าใจรายวิชาการศึกษาทั่วไปที่เป็นลักษณะบูรณาการน้อย

ผลการวิจัยเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาบางแห่งข้างต้น แสดงให้เห็นว่า การจัดการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาที่มีประสิทธิภาพต้องประกอบด้วยเรื่องใดบ้าง และแสดงให้เห็นสภาพและปัญหา

บางประการที่มีอยู่ ซึ่งหากมีการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพแล้ว ก็จะส่งผลต่อคุณภาพของการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษานั้นๆ ได้เป็นอย่างดี

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จัดเป็นมหาวิทยาลัยขนาดกลาง มีคณาจารย์และบุคลากรสนับสนุนวิชาการทั้งข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย ประมาณ 3,000 คน คณาจารย์ประมาณ 1,500 คน ศาสตราจารย์ 8 คน รองศาสตราจารย์ 135 คน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ 280 คน และมีนิสิตประมาณ 25,000 คน มีการจัดการเรียนการสอนทั้งระดับประกาศนียบัตร ระดับปริญญาตรี ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต ระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอก ทุกประเภททั้งภาคปกติ ภาคสมทบ และภาคพิเศษ จำนวนทั้งสิ้น 35 หลักสูตร 180 สาขาวิชาเอก (รายงานประจำปี 2552-2553, 2554: 35)

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สถาปนาขึ้นเมื่อวันที่ 6 มิถุนายน 2536 มีปณิธานคือ มุ่งมั่นในการพัฒนาคณะศิลปกรรมศาสตร์ ให้เป็นองค์กรที่พร้อมจะแข่งขัน มีคุณภาพระหว่างความเป็นสากลและท้องถิ่น มีระบบ มีความคล่องตัว ก้าวหน้า และทันสมัย พัฒนารั้วพยากรบุคคลให้เป็นผู้แสวงหาสร้างสรรค์ เสียสละ มีปัญญาธรรม คารวะธรรม และสามัคคีธรรม เพื่อตอบสนองปรัชญาของคณะศิลปกรรมศาสตร์คือ "สร้างสรรค์ด้วยปัญญาธรรม" มีวิสัยทัศน์คือ เป็นผู้นำแห่งความเป็นเลิศด้านศิลปกรรมวิชาการและงานสร้างสรรค์ บริการวิชาการอย่างเป็นเลิศ สืบสานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มุ่งเน้นพัฒนาและเผยแพร่ผลงานวิชาการ งานวิจัยและสร้างสรรค์สู่ระดับสากล มีพันธกิจคือ ดำเนินการบริหารการศึกษาให้เป็นคณะที่มีผลงานวิจัยและสร้างความร่วมมือกับองค์กรภายใน สร้างแผนปฏิรูปโครงสร้างองค์กร โครงสร้างระบบ แผนพัฒนาบุคลากร แผนการวิจัย แผนการผลิตบัณฑิต และแผนการประกันคุณภาพทางการศึกษา ทั้งนี้ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนามหาวิทยาลัย โดยมีเป้าหมายคือ พัฒนาร่วมมือของบุคลากร เพื่อนำพาคณะศิลปกรรมศาสตร์เจริญก้าวหน้า ทั้งทางด้านวิจัยและนำแผนปฏิรูปคณะศิลปกรรมศาสตร์ทั้งด้านโครงสร้างหลักสูตร และโครงสร้างการบริหารอย่างเป็นรูปธรรม โดยกำหนดยุทธศาสตร์เชิงวิชาการของคณะศิลปกรรมศาสตร์ 5 ด้านคือ 1) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาหลักสูตรแบบประยุกต์ 2) ยุทธศาสตร์ศูนย์กลางด้านการวิจัยและสร้างสรรค์ 3) ยุทธศาสตร์การเป็นศูนย์กลางเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ 4) ยุทธศาสตร์การเป็นศูนย์กลางอัตลักษณ์และภูมิปัญญาไทย และ 5) ยุทธศาสตร์ศูนย์พัฒนาครุศิลป์ (รายงาน SAR คณะศิลปกรรมศาสตร์ ประจำปี 2553-2554, 2554: 3-6)

ปัจจุบัน คณะศิลปกรรมศาสตร์คือ อาจารย์ ดร.ระวีวรรณ วรรณวิไชย มีโครงสร้างประกอบด้วย รองคณบดีจำนวน 5 ฝ่ายคือ รองคณบดีฝ่ายบริหารและประกันคุณภาพการศึกษา รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย รองคณบดีฝ่ายวางแผนและจัดการทรัพย์สิน รองคณบดีฝ่ายพัฒนาศักยภาพนิสิต รองคณบดีฝ่ายวิเทศสัมพันธ์ และแบ่งส่วนราชการ 10 หน่วยงานคือ สำนักงานคณบดี สาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์ สาขาวิชาออกแบบสื่อสาร สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ศึกษา สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล สาขาวิชานาฏศิลป์ สาขาวิชาศิลปะการแสดง สาขาวิชาศิลปะจิตรกรรม สาขาวิชาศิลปะศึกษา และศูนย์ศิลปะวิทยบริการ โดยในปี 2553 ได้รับงบประมาณแผ่นดินจำนวน 26,997,700 บาท และงบประมาณเงินรายได้จำนวน 18,484,200 บาท รวมงบประมาณทั้งสิ้น 45,481,900 บาท (รายงาน SAR คณะศิลปกรรมศาสตร์ ประจำปี 2553-2554: 6-9)

บุคลากรในคณะศิลปกรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2554 มีจำนวนทั้งหมด 96 คน ประกอบด้วยบุคลากรสาย วิชาการ 62 คน (ลาศึกษาต่อเต็มเวลา 3 คน ช่วยราชการเต็มเวลาที่วิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม 5 คน และ สถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ 1 คน) และบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ 34 คน (ช่วยราชการเต็มเวลาที่ สำนักงานอธิการบดี 1 คน) โดยมีอาจารย์ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกคิดเป็นร้อยละ 9.52 ระดับปริญญาโทร้อยละ 82.54 ระดับปริญญาตรีร้อยละ 7.94 สำหรับตำแหน่งศาสตราจารย์ไม่พบข้อมูล ตำแหน่งรองศาสตราจารย์คิดเป็นร้อยละ 9.52 ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ร้อยละ 19.05 และตำแหน่งอาจารย์ร้อยละ 71.43 (รับนิสิตใหม่ 2554, 2554: 66-73)

คณะศิลปกรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2554 ผลิตบัณฑิต 2 ลักษณะคือ ศิลปินและครู ซึ่งหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต (ศป.บ.) มี 4 หลักสูตร และหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต (กศ.บ.) มี 1 หลักสูตร (3 วิชาเอก) ระดับปริญญาโทมีหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) จำนวน 2 หลักสูตร และหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต 1 หลักสูตร และระดับปริญญาเอกมีหลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต 1 หลักสูตร มีจำนวนนิสิตทุกระดับทุกชั้นปีรวม 1,796 คน แบ่งเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี 1,485 คน ระดับปริญญาโท 278 คน และระดับปริญญาเอก 33 คน (รายงาน SAR คณะศิลปกรรมศาสตร์ ประจำปี 2553-2554: 13-16)

หลักสูตรเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการศึกษาทุกระดับ ที่ใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน เพื่อสร้างคุณลักษณะบัณฑิตให้มีคุณภาพต่อสังคมและประเทศชาติในอนาคต ปีการศึกษา 2545-2552 หลักสูตร ศป.บ. มีการปรับปรุง และสร้างใหม่จำนวน 3 หลักสูตร ส่วนหลักสูตร กศ.บ. มีการสร้างใหม่ 1 หลักสูตร แล้วมี

การยุบหลักสูตร ศป.บ. จำนวน 1 หลักสูตร และหลักสูตร กศ.บ. จำนวน 2 หลักสูตร สำหรับหลักสูตร ศป.ม. และ ศศ.ค. มีการสร้างใหม่อย่างละ 1 หลักสูตร (วิรุณ ตั้งเจริญ, 2553: 135-140)

เมื่อสำรวจอัตรากำลังงานทำของบัณฑิตระดับปริญญาตรี รุ่นปีการศึกษา 2552-2553 ที่เข้ารับพระราชทานปริญญาบัตรเมื่อวันที่ 30 ธันวาคม 2553 พบว่าบัณฑิตส่วนใหญ่มีงานทำคิดเป็นร้อยละ 81.31 สำหรับความพึงพอใจของนายจ้างที่มีต่อการทำงานของบัณฑิตระหว่างเดือนเมษายน-กรกฎาคม 2553 พบว่านายจ้างประเมินคุณลักษณะการทำงานของนิสิตอยู่ในระดับดีคิดเป็นร้อยละ 75 เรียบลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านคุณธรรมและจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อจรรยาบรรณวิชาชีพ ทักษะที่ต้องงานที่ทำ และด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ/วิชาชีพ (รายงานประจำปี 2552-2553, 2554: 78-79) แต่ไม่พบข้อมูลว่าบัณฑิตทำงานตรงกับหลักสูตรที่เรียนหรือไม่ และความเป็นเลิศทางวิชาการ รวมทั้งการปฏิบัติงานของบัณฑิตยังไม่เป็นที่พอใจของนายจ้างในลำดับแรก

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำวิจัยเรื่อง "การศึกษาทัศนคติของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ" ใน 6 ด้านคือ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านนิสิต ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุน ซึ่งผลจากการศึกษาครั้งนี้จะเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหาร อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาทัศนคติของนิสิต ระดับปริญญาตรี ชั้นปี 2-4 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ใน 6 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านนิสิต ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุน

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของนิสิต ระดับปริญญาตรี ชั้นปี 2-4 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษา สาขาวิชาเอก และเกรดเฉลี่ยสะสม

1.3 ขอบเขตการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นิสิตระดับปริญญาตรี ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปี 2-4 ปีการศึกษา 2555 ทั้ง 8 สาขาวิชาเอกคือ (1) สาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์ (2) สาขาวิชาออกแบบสื่อสาร (3) สาขาวิชาศิลปะการแสดง (4) สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล (5) สาขาวิชาศิลปศึกษา (6) สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ศึกษา (7) สาขาวิชานาฏศิลป์ และ (8) สาขาวิชาศิลปะจินตทัศน์ จำนวนทั้งสิ้น 1,604 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยเปิดตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 1,172 คน

1.4 สมมุติฐานการวิจัย

1.4.1 นิสิตเพศชายและหญิง มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมในแต่ละด้านแตกต่างกัน

1.4.2 นิสิตที่ศึกษาในชั้นปีแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมในแต่ละด้านแตกต่างกัน

1.4.3 นิสิตที่ศึกษาในสาขาวิชาเอกแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมในแต่ละด้านแตกต่างกัน

1.4.4 นิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมในแต่ละด้านแตกต่างกัน

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การวิจัยเรื่องนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และจะเป็นตัวอย่างในการทำวิจัยในมหาวิทยาลัยอื่นๆ ซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์ดังนี้

1.5.1 นิสิต ผลการวิจัยทำให้ทราบความคิดเห็นของนิสิตในการจัดการเรียนการสอน โดยจะก่อให้เกิดการจัดทำคู่มือและชี้แจงการเรียนการสอนในหลักสูตรต่างๆ รวมทั้งวิธีการสอนและการประเมินผลอย่างเป็นรูปธรรม และเกิดการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยสอดคล้องกับการประกอบอาชีพของผู้เรียนในปัจจุบัน

1.5.2 อาจารย์ ผลการวิจัยทำให้อาจารย์ทราบสิ่งที่ควรปรับปรุงและพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น โดยจะก่อให้เกิดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางมากขึ้น มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย เพื่อสนับสนุนความสามารถที่หลากหลายของผู้เรียน อาจารย์ให้ความรักและเอาใจใส่ผู้เรียนเหมือนคนในครอบครัว มีการพัฒนาสื่อการสอนในวิชาต่างๆ ให้ทันสมัย และผู้สอนได้พัฒนาความสามารถตนเองด้วยการเข้าอบรมสัมมนา เรียนต่อ และศึกษาดูงาน อย่างสม่ำเสมอ

1.5.3 ตัวผู้วิจัย ผลการวิจัยทำให้ผู้วิจัยทราบความคิดเห็นของนิสิตในการจัดการเรียนการสอน เกิดการปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้นิสิตมีความรู้ในห้องเรียนมากขึ้น ได้ประสบการณ์ตรงจากการทำกิจกรรมกับชุมชนและท้องถิ่น อันนำไปสู่การบูรณาการความรู้ในห้องเรียนสู่การปฏิบัติจริง

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัย

1.6.1 ด้านหลักสูตร หมายถึง ทศนคติของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในด้านหลักสูตร ได้แก่ การจัดทำคู่มือหลักสูตร การจัดแผนการเรียน การจัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของนิสิต การกำหนดหน่วยกิตของรายวิชา การจัดหลักสูตรที่พัฒนาความรู้และทักษะด้านวิชาการ ด้านวิชาชีพ ด้านจัดหลักสูตรภาคทฤษฎีและปฏิบัติ และการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัย รวมถึงพัฒนาด้านคุณธรรมและจริยธรรมของนิสิต

1.6.2 ด้านอาจารย์ หมายถึง ทักษะคตินิเทศที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในด้านอาจารย์ ได้แก่ ลักษณะและการปฏิบัติงานสอนของอาจารย์ การถ่ายทอดความรู้ ความเป็นผู้รอบรู้และประสบการณ์ในสาขาวิชาที่สอน การอุทิศตนต่อภาระหน้าที่ความรับผิดชอบต่อนิสิต มีทัศนคติที่ดีต่อการสอนและผู้เรียนเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ความเป็นคุณธรรม และจริยธรรม แนะนำแหล่งความรู้ทางวิชาการ

1.6.3 ด้านการจัดการเรียนการสอน หมายถึง ทักษะคตินิเทศที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ วิธีการสอนและกิจกรรมการสอนที่ผู้สอนเลือกใช้อย่างเหมาะสม การทำแผนการสอน การเตรียมการสอน การจัดประมวลรายวิชา การสอนซ่อมเสริม เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุจุดประสงค์ที่วางไว้ โดยให้ความสำคัญกับผู้เรียน การแบ่งเวลา และเนื้อหาอย่างเหมาะสม

1.6.4 ด้านนิสิต หมายถึง ทักษะคตินิเทศที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในด้านนิสิต ได้แก่ การรับสมัคร การคัดเลือกนิสิต การปฐมนิเทศ การส่งเสริมความมีระเบียบวินัย การเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาชุมชน ความเข้าใจเกี่ยวกับแผนการศึกษา การจัดอาจารย์ที่ปรึกษา การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร และการติดตามผลนิสิตที่สำเร็จการศึกษา

1.6.5 ด้านการวัดและประเมินผล หมายถึง ทักษะคตินิเทศที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในด้านการวัดและประเมินผล ได้แก่ วิธีการและกิจกรรมที่วัดผลและประเมินผลการเรียน ที่ผู้สอนใช้วัดความรู้ การนำหลักเกณฑ์การวัดและประเมินผลมาใช้อย่างเป็นระบบและได้มาตรฐาน และตัดสินผลการเรียนของนิสิตอย่างเป็นธรรม มีความโปร่งใส และตรวจสอบได้

1.6.6 ด้านปัจจัยเกื้อหนุน หมายถึง ทักษะคตินิเทศที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในด้านที่เกี่ยวข้องกับสิ่ง queื้อต่อการสนับสนุนการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและอำนวยความสะดวกต่อนิสิต ได้แก่ การจัดการด้านอาคารสถานที่ให้เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน ในหลายลักษณะ เช่น แบบกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย และการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง มีห้องสมุดที่เอื้ออำนวยต่อการสืบค้นและเรียนรู้ ได้แก่ ตำรา หนังสือ วารสาร สื่อมัลติมีเดีย ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศอย่างเพียงพอและทันสมัย มีสื่อการเรียนการสอนที่เสริมความคิดสร้างสรรค์และการใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนิสิต

1.7 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้ มีกรอบแนวคิดซึ่งเป็นตัวแปร (Variable) ที่ใช้ในการวิจัยดังนี้

1.7.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือ ข้อมูลประชากรศาสตร์ ได้แก่

1 เพศ จำแนกเป็น เพศชาย และเพศหญิง

2 ชั้นปีที่ศึกษา จำแนกเป็น ชั้นปี 2 ชั้นปี 3 และชั้นปี 4

3 สาขาวิชาเอก จำแนกเป็น (1) สาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์ (2) สาขาวิชาออกแบบสื่อสาร (3) สาขาวิชาศิลปะการแสดง (4) สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล (5) สาขาวิชาศิลปศึกษา (6) สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ศึกษา (7) สาขาวิชานาฏศิลป์ และ (8) สาขาวิชาศิลปะจินตทัศน์

4 เกรดเฉลี่ยสะสม จำแนกเป็น เกรดเฉลี่ยสะสมในระดับสูง เกรดเฉลี่ยสะสมในระดับกลาง และเกรดเฉลี่ยสะสมในระดับต่ำ

1.7.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ ทักษะคตินิทัศน์ที่มีต่อการเรียนการสอนใน 6 ด้าน ได้แก่

1 ด้านหลักสูตร

2 ด้านอาจารย์

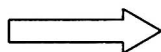
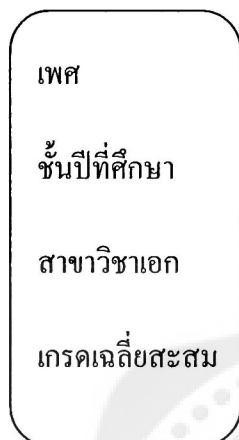
3 ด้านการจัดการเรียนการสอน

4 ด้านนิทัศน์

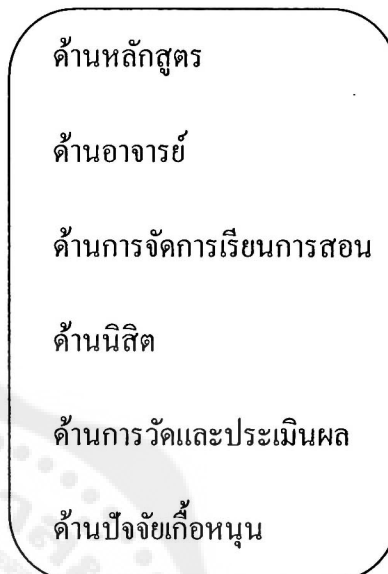
5 ด้านการวัดและประเมินผล

6 ด้านปัจจัยเกื้อหนุน

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง “การศึกษาทัศนคติของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” ผู้วิจัยแบ่งหัวข้อในเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน

2.1.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร

2.1.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับอาจารย์

2.1.4 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับนิสิต

2.1.5 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผล

2.1.6 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยเกื้อหนุน

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ในแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยแบ่งหัวข้อการนำเสนอ ดังนี้

2.1.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอนลักษณะหนึ่งที่มีความนิยมคือ การสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่ง สมใจ ฤทธิสนธิ (<http://www.src.ac.th>) กล่าวว่า เป็นแนวคิดที่มุ่งให้ผู้เรียนได้มีบทบาท มีส่วน

ร่วมกับการเรียนการสอนมากขึ้น ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้โดยการลงมือกระทำ ปฏิบัติ แก้ปัญหา หรือศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง โดยยึดความสนใจและความสามารถของผู้เรียนเป็นสำคัญ และสามารถที่จะพัฒนาศักยภาพของตนเอง และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ต่อตนเองได้ ตลอดจนเน้นกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้เรียน ผู้เรียนจะมีความรู้ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ด้วยตนเอง จะเรียนอย่างมีความสุข มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆ มีจิตใจที่สดชื่นแจ่มใสในระหว่างดำเนินกิจกรรม

1 จุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

- 1.1 เพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากขึ้น
- 1.2 เพื่อให้ผู้เรียน ได้พัฒนาความสามารถต่างๆ ตามความสามารถของตนเอง
- 1.3 เพื่อให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้จากการลงมือกระทำ ปฏิบัติ หรือศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
- 1.4 เพื่อให้ผู้เรียน ได้เรียนตามความสนใจ และความสามารถของตนเอง
- 1.5 เพื่อให้ผู้เรียน ได้เชื่อมโยงการเรียนรู้กับสภาพชีวิตประจำวัน
- 1.6 เพื่อให้ผู้เรียน ได้แลกเปลี่ยนความคิด และความรู้กับเพื่อนๆ

2 ลักษณะของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

- 2.1 จัดตามความสนใจ ความสามารถ ตั้งแต่การร่วมกำหนดวัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อ และการประเมินผล
- 2.2 จัดให้ผู้เรียน ได้ลงมือทำกิจกรรม ปฏิบัติ แก้ปัญหา หรือศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง จากสื่อ เพื่อน และครู
- 2.3 จัดให้ผู้เรียน ได้มีโอกาสฝึกทักษะต่างๆ เช่น ทักษะทางการคิดวิเคราะห์ การสังเกต การทดลองค้นคว้า การจดบันทึก ตลอดจนการสังเคราะห์ การสรุปข้อความรู้ต่างๆ ของตนเอง
- 2.4 จัดให้ผู้เรียน ได้มีโอกาสนำความรู้ที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

2.5 จัดให้ผู้เรียนได้มีโอกาสสร้างความสัมพันธ์ แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดกับเพื่อนๆ

จากการทำกิจกรรมต่างๆ

3 ประเภทของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

แบ่งได้ 2 ประเภทคือ 3.1 การสอนแบบเน้นกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นหลัก และ

3.2 การสอนแบบเน้นสื่อ ดังนี้

3.1 การสอนแบบเน้นกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นหลัก มี 5 แบบ ได้แก่

3.1.1 การสอนแบบใช้ปัญหาเป็นหลัก (Problem base learning) เป็นการสอนที่ให้ผู้เรียนระบุปัญหาที่ต้องการเรียนรู้ ผู้เรียนจะคิดวิเคราะห์ปัญหา ตั้งสมมุติฐานอันเป็นที่มาของปัญหา และหาทางทดสอบสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ผู้เรียนจะต้องมีความรู้พื้นฐานที่จะเรียนรู้เนื้อหาต่างๆ มาก่อน เพื่อจะสามารถเรียนรู้เนื้อหาใหม่ โดยกระบวนการใช้ปัญหาเป็นหลักได้ หากพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียนไม่เพียงพอ จะต้องค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง ในการดำเนินการสอนครูต้องนำปัญหาที่เป็นความจริงมาเขียนเป็นกรณีศึกษา โดยผู้เรียนจะดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

- 1) ทำความเข้าใจกับศัพท์บางคำ หรือแนวคิดบางอย่างในสถานการณ์นั้นๆ
- 2) ระบุประเด็นปัญหาจากสถานการณ์
- 3) วิเคราะห์ประเด็นปัญหา
- 4) ตั้งสมมุติฐานเกี่ยวกับปัญหานั้นๆ
- 5) ทดสอบสมมุติฐานและจัดลำดับความสำคัญ
- 6) กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้
- 7) รวบรวมข้อมูล ข่าวสาร และความรู้จากแหล่งต่างๆ ด้วยตนเอง
- 8) สังเคราะห์ข้อมูลใหม่ที่ได้ พร้อมทั้งทดสอบ

9) สรุปผลการเรียนรู้และหลักการที่ได้จากการศึกษาปัญหา

กระบวนการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นหลัก มีลักษณะที่สำคัญคือ ผู้เรียนจะได้เรียนด้วยกันเป็นกลุ่มๆ ละประมาณ 6-8 คน มีการอภิปรายและค้นคว้าหาความรู้ด้วยกัน มีการเรียนรู้ด้วยตนเอง เนื้อหาสาระที่กำหนดให้เรียนรู้นั้นจะเป็นสิ่งที่เกิดจากการบูรณาการเนื้อหาต่างๆ เข้าด้วยกัน ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาที่กำหนดนั้นอย่างชัดเจน

3.1.2 การสอนแบบนิรมิตวิทยา (Constructivism) เป็นการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ใหม่ของตนเอง โดยมีการเชื่อมโยงความรู้ใหม่ที่เกิดขึ้นกับความรู้เดิมที่ผู้เรียนมีอยู่แล้ว การสร้างองค์ความรู้ใหม่ของผู้เรียนอาจได้จากการดำเนินกิจกรรมการสอนที่ทำให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้า ทดลอง ระดมสมอง ศึกษาในความรู้ ฯลฯ การตรวจสอบองค์ความรู้ใหม่ทำให้ได้ทั้งการตรวจสอบกันเอง และในระหว่างกลุ่มผู้เรียน โดยครูจะเป็นผู้ช่วยเหลือให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบความรู้ใหม่ที่ถูกต้อง โดยจะดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

- 1) ครูบอกให้ผู้เรียนทราบถึงเนื้อหาที่จะเรียน
- 2) ครูให้ผู้เรียนระดมพลังสมอง แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน
- 3) ครูจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนปฏิบัติเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่เรียน
- 4) ครูให้ผู้เรียนได้นำองค์ความรู้ที่สร้างขึ้นมาใช้ในสถานการณ์ที่ครูกำหนด
- 5) ครูให้ผู้เรียนสรุปองค์ความรู้ที่เกิดขึ้นจากการเรียนครั้งนี้

3.1.3 การสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคิดรวบยอด (Concept attainment) เป็นการจัดการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนทราบถึงคุณลักษณะของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือเหตุการณ์ใด

เหตุการณ์หนึ่ง โดยสามารถระบุลักษณะเด่น ลักษณะรองของสิ่งนั้นๆ ได้ สามารถนำความรู้ที่เกิดขึ้นไปใช้ในสถานการณ์อื่นๆ ได้ โดยจะดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

- 1) ครูจัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยการนำเสนอเหตุการณ์ รายละเอียดของสิ่งนั้น
- 2) ครูให้ผู้เรียนระบุลักษณะเด่น ลักษณะรองของสิ่งที่ได้สังเกตและให้ผู้เรียนหาดลักษณะที่เหมือนกัน ลักษณะที่แตกต่างกัน
- 3) ครูให้ผู้เรียนสรุปลักษณะสำคัญที่สังเกตได้ พร้อมให้ชื่อของสิ่งนั้น
- 4) ครูตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน และความเป็นไปได้ ความเหมาะสมของชื่อความคิดรวบยอดนั้น
- 5) ครูกำหนดสถานการณ์ใหม่ให้ผู้เรียนได้นำความคิดรวบยอดที่เกิดขึ้นไปใช้

3.1.4 การสอนแบบร่วมมือประสานใจ (Co-operative learning) เป็นการจัดการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนร่วมมือกันทำงาน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีส่วนร่วมในการดำเนินการ และประสานงานกัน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในเรื่องที่เรียน โดยจะดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

- 1) จัดชั้นเรียน โดยการแบ่งกลุ่มผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็กๆ ประมาณ 2-6 คน โดยจัดคละกันตามความสามารถทางการเรียน คือมีทั้งเก่ง ปานกลาง และอ่อน
- 2) ผู้เรียนจะต้องรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง และรับผิดชอบการเรียนรู้ของเพื่อนๆ ภายในกลุ่มของตนเอง
- 3) สมาชิกทุกคนในกลุ่ม ต้องร่วมมือในการทำงานอย่างเต็มความสามารถ โดยสนับสนุน ยอมรับ และไว้วางใจซึ่งกันและกัน เพื่อให้สมาชิกทุกคนเกิดการเรียนรู้ให้มากที่สุด โดยรูปแบบกิจกรรมการสอนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้แบบร่วมมือประสานใจ ได้แก่ Match mind (คู่คิด), Pairs-

check (คู่ตรวจสอบ), Tree-step interview, Think-pair share, Team-word webbing, Round table, Partners (คู่หู) และ Jigsaw เป็นต้น

3.1.5 การสอนแบบเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากกระบวนการคิดอย่างมี
 วิจารณ์ญาณ (Critical thinking) เป็นการจัดการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในการใช้ความคิด
 พิจารณาตัดสินเรื่องราวปัญหา ข้อสงสัยต่างๆ อย่างรอบคอบและมีเหตุผล ครูจะเป็นผู้นำเสนอปัญหา และดูแล
 ให้คำแนะนำในการทำกิจกรรมของผู้เรียน กิจกรรมการสอนจะเริ่มจากปัญหาที่สอดคล้องกับวุฒิภาวะและ
 ประสบการณ์ของผู้เรียน ซึ่งกระตุ้นผู้เรียนให้อยากศึกษา ผู้เรียนจะรู้สึกว่ามีคำตอบหรือคำตอบมีแต่ไม่
 เพียงพอ ผู้เรียนต้องมีการศึกษาค้นคว้าจากแหล่งความรู้ต่างๆ และใช้กระบวนการคิดอย่างหลากหลาย รวมทั้ง
 วิเคราะห์ไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล และเป็นลำดับขั้นตอนอันนำไปสู่การตัดสินใจเพื่อเลือกคำตอบที่เหมาะสมที่สุด
 กับปัญหาที่นำมาใช้ในบทเรียน โดยจะดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

- 1) ครูนำเสนอปัญหาซึ่งเป็นคำถามที่เร้าให้ผู้เรียนเกิดความคิด ผู้เรียน
 ตอบคำถามของครู โดยให้คำตอบที่หลากหลาย
- 2) ครูให้ผู้เรียนช่วยกันหาคำตอบที่เป็นไปได้มากที่สุด โดยการ
 อภิปรายร่วมกัน หรือค้นคว้าจากแหล่งความรู้เท่าที่มีอยู่
- 3) ครูให้ผู้เรียนช่วยกันคัดเลือกคำตอบที่ตรงกับประเด็นปัญหา
- 4) ครูให้ผู้เรียนสรุปคำตอบที่เด่นชัดที่สุด

3.2 การสอนแบบเน้นสื่อ เป็นการสอนในลักษณะใช้สื่อเป็นหลัก เช่น การสอนโดยใช้
 บทเรียนสำเร็จรูป การสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ การสอนโดยใช้โปรแกรม CAI เป็นต้น

4 การประเมินผลการเรียนการสอน

ในการประเมินผลการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง นิยมใช้การประเมินผล
 ตามสภาพความเป็นจริงในห้องเรียน (Authentic assessment) เพราะการประเมินผลตามสภาพความเป็นจริงใน
 ห้องเรียนจะทำให้ทราบถึงระดับความรู้ ความสามารถที่เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน อันเนื่องมาจากการให้ผู้เรียนได้ลง

มือปฏิบัติจนกระทั่งได้ชิ้นงานในรูปแบบหนึ่งออกมาในตอนสุดท้าย เทคนิคที่นิยมใช้ในการประเมินผลตามสภาพความเป็นจริงในห้องเรียน ได้แก่ การใช้ Portfolio การใช้แบบทดสอบความสามารถจริง (Authentic test) การสังเกต การบันทึกพฤติกรรม และการสัมภาษณ์ เป็นต้น

5 บทบาทของครูตามแนวการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

บทบาทของครูตามแนวการสอนนี้ จะเปลี่ยนไปจากเดิมโดยมีบทบาทใหม่ดังนี้

5.1 เป็นผู้จัดการ (Manager) คือเป็นผู้กำหนดบทบาทให้ผู้เรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมทำกิจกรรมต่างๆ ที่เหมาะสมกับความสามารถ ความสนใจของผู้เรียน

5.2 เป็นผู้ช่วยเหลือและแหล่งความรู้ (Help and resource) คือเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือด้านวิชาการในยามที่ผู้เรียนต้องการ อันจะทำให้การเรียนรู้ของผู้เรียนมีประสิทธิภาพ

5.3 เป็นผู้สนับสนุนกระบวนการเรียนการสอน คือให้การสนับสนุนช่วยเหลือด้านสื่อ อุปกรณ์ และคำแนะนำ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถดำเนินกิจกรรมไปได้อย่างราบรื่น

5.4 เป็นผู้ติดตามตรวจสอบ คือคอยตรวจสอบกระบวนการทำงาน ผลงานของผู้เรียน รวมทั้งการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน เพื่อนำผลมาปรับปรุงการเรียนการสอนต่อไป

6 บทบาทของผู้เรียนตามแนวการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

6.1 เป็นผู้ลงมือกระทำ คือผู้เรียนจะต้องดำเนินกิจกรรมต่างๆ ที่ครูจัดเตรียมให้ด้วยตนเอง เพื่อผลในการเรียนรู้

6.2 เป็นผู้มีส่วนร่วม คือผู้เรียนจะต้องมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทุกขั้นตอน

6.3 เป็นสมาชิกของกลุ่มผู้เรียน คือผู้เรียนจะต้องเป็นผู้แลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ ความคิดเห็น สร้างความสัมพันธ์กับผู้เรียนคนอื่นๆ ในกลุ่มเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

6.4 เป็นผู้ประเมิน คือผู้เรียนจะต้องคอยตรวจสอบความก้าวหน้าในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ ด้วยการประเมินผลตนเอง และผู้เรียนในกลุ่ม เป็นต้น

นอกจากนี้การจัดการเรียนการสอน ยังเป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้แก่ผู้เรียน ด้วยรูปแบบวิธีการต่างๆ เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ซึ่งโดยทั่วไปประกอบด้วย การวางแผน การดำเนินการ การประเมินผล แล้วนำผลที่ได้มาปรับปรุงและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งการสอนในระดับอุดมศึกษามีลักษณะดังนี้

ทศนา เขมณี (2552: 10-11) กล่าวว่า วิธีการสอนที่นำมาใช้ในระดับอุดมศึกษามี 14 แบบดังนี้

- 1 การบรรยาย คือ กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการพูด บอก เล่า และอธิบายสิ่งที่ต้องการแก่ผู้เรียน แล้วให้ผู้เรียนซักถาม
- 2 การสาธิต คือ กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการแสดงหรือทำบางสิ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ให้ผู้เรียนสังเกตดู แล้วให้ผู้เรียนซักถาม
- 3 การทดลอง คือ กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการให้ผู้เรียนกำหนดปัญหาและสมมุติฐานในการทดลอง และลงมือทดลองปฏิบัติตามขั้นตอนที่กำหนด โดยใช้วัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็น เก็บและวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลการทดลอง
- 4 การนิรนัย คือ กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการช่วยเหลือให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับทฤษฎี หลักการ กฎเกณฑ์หรือข้อสรุป หรืออาจให้ผู้เรียนฝึกนำทฤษฎี หลักการ กฎเกณฑ์หรือข้อสรุปไปในสถานการณ์ใหม่ๆ ที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในทฤษฎี หลักการ กฎเกณฑ์หรือข้อสรุปนั้น หรืออาจกล่าวได้ว่า เป็นการสอนจากหลักการ ไปสู่ตัวอย่างย่อยๆ
- 5 การอุปนัย คือ กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการนำตัวอย่าง ข้อมูล ความคิด เหตุการณ์ สถานการณ์ ปรากฏการณ์ที่มี หลักการ แนวคิด ที่ต้องการมาสอนมาศึกษาวิเคราะห์ จนสามารถตั้งหลักการ แนวคิดที่แฝงอยู่ออกมา เพื่อไปใช้ในสถานการณ์อื่นๆ ต่อไป เป็นการสอนที่ให้ผู้เรียนสรุปหลักการจากตัวอย่างต่างๆ ด้วยตนเอง

6 การไปทัศนศึกษา คือ กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการที่ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันวางแผนและเดินทางไปศึกษาเรียนรู้ ณ สถานที่อันเป็นแหล่งความรู้ในเรื่องนั้น ซึ่งอยู่นอกสถานที่เรียนกันอยู่ปกติ โดยมีการศึกษาสิ่งต่างๆ ในสถานที่นั้นตามกระบวนการที่วางแผนไว้

7 การอภิปรายกลุ่มย่อย คือ กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการจัดผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็กๆ ประมาณ 4-8 คน และให้ผู้เรียนในกลุ่มพูดคุย แลกเปลี่ยนข้อมูล ความคิดเห็น และประสบการณ์ในประเด็นที่กำหนด และสรุปออกมาเป็นฉันทามติของกลุ่ม

8 การแสดงละคร คือ กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการให้ผู้เรียนแสดงละคร ซึ่งเป็นเรื่องราวที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามเนื้อหาและบทละครที่กำหนดไว้ตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง ทำให้เรื่องราวนั้นมีชีวิตขึ้นมา และสามารถทำให้ทั้งผู้แสดงและผู้ชมเกิดความเข้าใจและจดจำเรื่องนั้นได้นาน

9 การแสดงบทบาทสมมุติ คือ กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการให้ผู้เรียนสวมบทบาทในสถานการณ์ซึ่งมีความใกล้เคียงกับความเป็นจริง และแสดงออกตามความรู้สึกนึกคิดของตนเอง และนำเอาการแสดงออกของผู้แสดงทั้งความรู้ ความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมที่สังเกตพบ มาเป็นข้อมูลในการอภิปรายเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์

10 กรณีตัวอย่าง คือ กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยให้ผู้เรียนศึกษาเรื่องที่สมมุติขึ้นมาจากความเป็นจริง และตอบประเด็นคำถามเกี่ยวกับเรื่องนั้น แล้วนำคำตอบและเหตุผลที่มาจากคำตอบมาเป็นข้อมูลในการอภิปรายเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์

11 การสอนโดยใช้เกมส์ คือ กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการให้ผู้เรียนเล่นเกมส์ตามกติกา และนำเนื้อหาและข้อมูลของเกมส์ พฤติกรรมการเล่น วิธีการเล่น และผลการเล่นเกมส์ของผู้เรียนมาใช้ในการอภิปรายเพื่อสรุปการเรียนรู้

12 การสอน โดยใช้สถานการณ์จำลอง คือ กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการให้ผู้เรียนลงไปเล่นในสถานการณ์ที่มีบทบาท ข้อมูล กติกาการเล่น ที่สะท้อนความเป็นจริง และมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆ ที่อยู่ในสถานการณ์นั้น โดยใช้ข้อมูลที่มีสภาพคล้ายกับข้อมูลในความเป็นจริงในการตัดสินใจและที่แก้ปัญหาต่างๆ ซึ่งการตัดสินใจจะส่งผลถึงผู้เล่นในลักษณะเดียวกันกับที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริง

13 การสอน โดยใช้ศูนย์การเรียนรู้ คือ ผู้เรียนให้ผู้เรียนศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองจากศูนย์การเรียนรู้หรือมุมความรู้ ซึ่งผู้สอนจัดเตรียมเนื้อหาสาระและกิจกรรมที่ใช้สื่อการสอนหลายๆ อย่างผสมกัน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง ศูนย์การเรียนรู้จะมีหลายศูนย์และมีเนื้อหาสาระเบ็ดเสร็จในตัวเอง ผู้เรียนจะหมุนเวียนกันเข้าศูนย์ต่างๆ ผู้สอนทำหน้าที่จัดเตรียมศูนย์การเรียนรู้ ให้คำแนะนำ ช่วยอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้แก่ผู้เรียนและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

14 การสอน โดยใช้บทเรียนแบบโปรแกรม คือ การให้ผู้เรียนศึกษาจากบทเรียนสำเร็จรูปด้วยตนเอง ซึ่งมีลักษณะพิเศษแตกต่างจากบทเรียนปกติคือ เป็นบทเรียนที่นำเนื้อหาสาระที่ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้มาแตกเป็นหน่วยย่อย (Small steps) เพื่อให้ง่ายแก่ผู้เรียนในการเรียนรู้ และนำเสนอแก่ผู้เรียนในลักษณะที่ให้ผู้เรียนสามารถตอบสนองต่อสิ่งที่เรียน และตรวจสอบการเรียนรู้ของตนเองได้ทันที (Immediate feedback) ว่าผิดหรือถูก ผู้เรียนสามารถใช้เวลาในการเรียนรู้มากขึ้นตามความสามารถ และสามารถตรวจสอบผลการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เพราะบทเรียนจะมีข้อสอบทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนไว้ให้

จากข้อความข้างต้น วิธีการสอนที่ดีควรมีลักษณะที่ผู้สอนเป็นผู้ส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ คิดเป็นทำเป็น อย่างริเริ่มสร้างสรรค์ ส่งเสริมให้กล้าแสดงความคิดเห็น ผู้สอนควรใช้สื่อการสอนและ กิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น และมีการประเมินผลเป็นระยะๆ เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้มากน้อยเพียงใด

2.1.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร

หลักสูตร (Curriculum) เป็นหัวใจสำคัญของการจัดการเรียนการสอน เพื่อนำไปสู่เป้าหมายของการศึกษาที่แต่ละสถาบันอุดมศึกษาวางไว้ ทำให้การศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามเป้าหมาย ซึ่งมีผู้ให้ความหมาย และความสำคัญของหลักสูตร รวมทั้งลักษณะของหลักสูตรที่ดี ดังนี้

Good (1973: 157) กล่าวว่า หลักสูตรมี 3 ความหมายคือ

1 หลักสูตรหมายถึง กลุ่มวิชาที่จัดไว้เป็นระบบเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาให้จบชั้น หรือได้ใบประกาศนียบัตรในสาขาวิชาที่เรียน

2 หลักสูตรหมายถึง แผน โดยทั่วไป และทั้งหมดของเนื้อหา หรือสิ่งที่จะสอนซึ่งสถานศึกษาจัดให้แก่ผู้เรียนเพื่อให้บรรลุถึงคุณภาพ แล้วจบชั้นหรือได้รับประกาศนียบัตร

3 หลักสูตรหมายถึง ประสบการณ์การศึกษายภายใต้การแนะนำของสถานศึกษาที่ออกแบบให้เกิดการฝึกหัด และประสบการณ์สูงสุด และดีที่สุดแก่ผู้เรียน เพื่อให้สามารถออกไปดำรงชีวิตในสังคมได้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2545: 38-39) กล่าวว่า หลักสูตรมีความสำคัญ 5 ประการคือ

1 หลักสูตรเป็นแผนปฏิบัติงานหรือเครื่องชี้แนวทางปฏิบัติงาน เพราะหลักสูตรจะกำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลไว้เป็นกรอบให้ปฏิบัติ

2 หลักสูตรเป็นเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาเพื่อควบคุมการเรียนการสอนในสถานศึกษาระดับต่างๆ และยังเป็นเกณฑ์มาตรฐานอย่างหนึ่งในการจัดสรรงบประมาณ บุคลากร อาคารสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ ฯลฯ ของการศึกษาที่รัฐให้แก่สถานศึกษาได้

3 หลักสูตรเป็นแผนดำเนินงานของผู้บริหารสถานศึกษา ที่จะอำนวยความสะดวกและควบคุม รวมทั้งติดตามผลให้เป็นไปตามนโยบายในการจัดการศึกษาของรัฐ

4 หลักสูตรเป็นแนวทางในการส่งเสริมความเจริญงอกงามและพัฒนาการของผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา

5 หลักสูตรจะกำหนดแนวทางให้ความรู้ ทักษะ ความสามารถ ความประพฤตินที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม อันเป็นการพัฒนากำลังคนซึ่งนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชาติ

สุนีย์ ภูพันธ์ (2546: 19-20) กล่าวว่า หลักสูตรที่ดีควรมีลักษณะ 19 ข้อดังนี้

- 1 ตรงตามความมุ่งหมายของการศึกษา
- 2 ตรงตามลักษณะการพัฒนาของผู้เรียน
- 3 ตรงตามลักษณะวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และเอกลักษณ์ของชาติ
- 4 มีเนื้อหาสาระของเรื่องที่สอนเพียงพอจะช่วยให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น และมีพัฒนาการในทุกด้าน
- 5 สอดคล้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน คือจัดวิชาทักษะและวิชาเนื้อหาให้เหมาะสมกัน ซึ่งจะส่งเสริมให้ผู้เรียนเจริญงอกงามทุกด้าน
- 6 หลักสูตรที่ดีควรสำเร็จขึ้นด้วยความร่วมมือของทุกฝ่าย
- 7 หลักสูตรที่ดีต้องยืดหยุ่น ได้ตามความเหมาะสมกับสภาพการณ์ต่างๆ เช่น ความเปลี่ยนแปลงทางสังคม ความเป็นอยู่ การดำรงชีวิต และทรัพยากรธรรมชาติ ความเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม อันแสดงถึงลักษณะทางสังคม ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ความเปลี่ยนแปลงทางปรัชญา การศึกษา ทางจิตวิทยา ในจุดประสงค์ของการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรม มีมนุษยสัมพันธ์ มีประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจ ความรับผิดชอบในฐานะพลเมืองที่ดี วิวัฒนาการทางด้านอุตสาหกรรม ระบบการปกครองประชาธิปไตย และภาวะความเป็นอยู่ของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป การบริหารการศึกษา อุปกรณ์วัสดุทัศนศึกษา และวิธีการสอนและประเมินผลการศึกษา
- 8 หลักสูตรที่ดีต้องให้ผู้เรียน เรียนรู้ต่อเนื่องกันไป และต้องเรียงลำดับความยากง่ายไม่ขาดตอนจากกัน
- 9 ต้องเป็นประสบการณ์ที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแก้ปัญหาต่างๆ ในชีวิต เพื่อให้มีความเป็นอยู่อย่างปกติสุข

10 ต้องเพิ่มพูนและส่งเสริมทักษะเบื้องต้นที่จำเป็นของผู้เรียน

11 ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะ เจตคติ ความคิดริเริ่ม มีความคิดสร้างสรรค์ใน การดำเนินชีวิต

12 ส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานอย่างอิสระ และทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ เพื่อพัฒนาให้ รู้จักการอยู่ร่วมกันในสังคมประชาธิปไตย

13 บอกแนวทาง วิธีสอน และอุปกรณ์สื่อการสอนประกอบเนื้อหาสาระที่สอนไว้อย่าง เหมาะสม

14 มีการประเมินผลหลักสูตรตลอดเวลา เพื่อทราบข้อบกพร่องในอันที่จะปรับปรุงให้ ดียิ่งขึ้น

15 ต้องจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ความเข้าใจ และมีโอกาสแก้ปัญหา ต่างๆ โดยเฉพาะปัญหาครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติ

16 ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักแก้ปัญหา

17 ต้องจัดประสบการณ์ที่มีความหมายต่อชีวิตของผู้เรียน

18 ต้องจัดประสบการณ์และกิจกรรมหลายๆ อย่าง เพื่อเปิด โอกาสให้ผู้เรียนได้เลือก อย่างเหมาะสมตามความสนใจ ความต้องการ และความสามารถของแต่ละบุคคล

19 ต้องวางกฎเกณฑ์ไว้อย่างเหมาะสมแก่การนำไปปฏิบัติ และสะดวกแก่การวัดและ ประเมินผล

สรุปข้อความเบื้องต้นได้ว่า หลักสูตรที่ดีต้องมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนา และส่งเสริมความเป็นคน ให้สมบูรณ์ในทุกๆ ด้าน ได้แก่ ด้านสติปัญญา ด้านทักษะชีวิต ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม ด้านเทคโนโลยี สารสนเทศ และด้านคุณธรรมจริยธรรม รวมถึงหลักสูตรต้องมีความทันสมัย มุ่งพัฒนาความเป็นสากล และ เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน

2.1.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับอาจารย์

อาจารย์ (Instructor) คือผู้ถ่ายทอดความรู้ สั่งสอนและอบรมนิสิต และเป็นผู้ประกอบวิชาชีพหลักทางการเรียนการสอน และส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยวิธีการต่างๆ แก่นิสิต ซึ่งมีหน้าที่และแนวทางการพัฒนาอาจารย์ดังนี้

Michalish (1979: 18-19) กล่าวว่า ผู้สอนที่ทำการสอนทั้งในด้านการศึกษา และวิชาชีพต้องมีความรู้ในสิ่งต่างๆ 8 ข้อดังนี้

- 1 รู้จุดมุ่งหมายของการสอนที่ชัดเจน
- 2 รู้ความต้องการ ความสามารถ ความสนใจของผู้เรียนทั้งในลักษณะเป็นกลุ่ม และเป็นรายบุคคล
- 3 รู้จักสนองความต้องการของผู้เรียนทั้งในลักษณะเป็นกลุ่ม และเป็นรายบุคคล
- 4 รู้จักชุมชน
- 5 รู้เกี่ยวกับการวางแผนการสอนที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามความมุ่งหมาย
- 6 รู้เทคนิคการสร้างเนื้อหาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน
- 7 รู้หลักการใช้วัสดุและอุปกรณ์ต่างๆ ประกอบการสอน
- 8 รู้การประเมินผลการศึกษา และเอาใจใส่ที่จะรักษาสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนร่วมงาน

Magnan (1989) and Mckeachie (1978) กล่าวว่า บทบาทของอาจารย์นอกเหนือจากหน้าที่ทั่วไป เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาอาจารย์มี 6 ข้อดังนี้

1 ผู้เชี่ยวชาญ (The expert) หมายถึง การเป็นผู้สอนในชั้นเรียน จากประสบการณ์และความรู้ที่เฉลียวฉลาด ไม่ได้หมายความว่าผู้สอนรอบรู้ไปทุกอย่าง ถ้าผู้เรียนถามคำถามที่ผู้สอนตอบไม่ได้ ผู้สอนต้องกลับไปค้นคว้า หรือแนะนำแหล่งค้นคว้า เพื่อให้ผู้เรียนหาคำตอบได้

2 ผู้มีอำนาจอย่างเป็นทางการ (The formal authority) หมายถึง ผู้สอนต้องจัดกระบวนการเรียนการสอน เพื่อสร้างประสบการณ์ให้ผู้เรียนตามเกณฑ์มาตรฐาน และตามจุดมุ่งหมายที่กำหนด

3 ผู้แทนสังคม (The socializing agent) หมายถึง บทบาทของผู้สอนจะมีมากกว่าการเป็นผู้สอนเพียงอย่างเดียว แต่จะเป็นตัวแทนของคุณค่า ข้อเท็จจริง มาตรฐาน กระบวนการ กิจกรรม และความสนใจในสาขาวิชาผู้สอนด้วย

4 ผู้อำนวยความสะดวก (The facilitator) หมายถึง ผู้สอนควรช่วยเหลือผู้เรียน โดยการชี้แนะแหล่งวิทยาการต่างๆ ให้คำแนะนำ และแนะแนวทางช่วยกระตุ้นผู้เรียน ให้มีการพัฒนาตนเอง

5 ผู้เป็นแบบอย่าง (The role model) หมายถึง ผู้สอนจะต้องแสดงภาพลักษณ์ที่เหมาะสม เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน ควรแสดงบุคลิกลักษณะและความมั่นใจในตนเองออกมาระหว่างการสอน

6 ผู้เป็นมนุษย์ (The person) หมายถึง ควรระลึกอยู่เสมอว่า ตนเองเป็นมนุษย์ทั้งในและนอกห้องเรียน ต้องทำให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่น และกระตุ้นให้เขาแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกรายอย่างแท้จริง

จากข้อความข้างต้นสรุปได้ว่า อาจารย์คือผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดความรู้แก่นิสิต ทั้งในเรื่องการสอน การอำนวยความสะดวก การให้คำปรึกษา สนับสนุน ชี้แนะแนวทาง และเป็นแบบอย่างที่ดี หากผู้สอนมีคุณภาพทั้งในทางความรู้ วิธีการสอน และด้านบุคลิกภาพ ก็ย่อมทำให้การเรียนการสอนดำเนินไปได้ด้วยดี และส่งผลต่อคุณภาพนิสิตที่ดีด้วยเช่นกัน

2.1.4 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับนิสิต

นิสิต (Undergraduate) มีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนในสถาบันอุดมศึกษา เพราะสถาบันอุดมศึกษาจะประสบความสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับผู้เรียนเป็นสำคัญ กล่าวคือถ้าสถาบันอุดมศึกษาผลิตบัณฑิตขาดคุณภาพ ขาดคุณธรรม และไม่เป็นที่ต้องการของสังคม ก็จะไม่มีความหมายใดรับบัณฑิตเข้าทำงาน ซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณภาพและชื่อเสียงของสถาบัน ทำให้ไม่มีผู้เรียนสมัครเข้าเรียนต่อในสถาบันการศึกษานั้น เพราะรู้ว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว ไม่เป็นที่ต้องการของสังคมและผู้จ้างงาน ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนที่ดีและมีประสิทธิภาพจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อรู้จักและเข้าใจลักษณะและธรรมชาติของผู้เรียน เนื่องจากนิสิตแต่ละคนที่เข้ามาในสถาบันอุดมศึกษามีความแตกต่างกันทั้งทางด้านทักษะ บุคลิกภาพ อารมณ์ ความสามารถ และความมุ่งหมายในการเข้าศึกษา ซึ่งมีผู้ให้ลักษณะการเรียนของนิสิตในมหาวิทยาลัยไว้ดังนี้

Grasha and Reichmann (2006) กล่าวว่า รูปแบบการเรียนในมหาวิทยาลัยของนิสิตแบ่งได้ 6 แบบคือ

1 แบบแข่งขัน (Competitive) เป็นแบบที่ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมเพื่อที่จะเอาชนะเพื่อน ด้วยการพยายามทำอะไรๆ ให้ดีกว่าคนอื่น นิสิตลักษณะนี้มีความรู้สึกว่าเขาต้องแข่งขันกับคนอื่นเพื่อรางวัลในชั้นเรียน เช่น คำชมจากอาจารย์ ความสนใจของอาจารย์ หรือเกรด ซึ่งนิสิตแบบนี้มองห้องเรียนเป็นสนามแข่งขันที่จะต้องมีแพ้ มีชนะ และผู้เรียนแบบนี้มีความรู้สึกว่าจะต้องชนะเสมอ

2 แบบร่วมมือ (Collaborative) ผู้เรียนแบบนี้มีความรู้สึกว่าเขาสามารถเรียน ได้ดีที่สุดใน โดยการแลกเปลี่ยนความคิด ความสามารถซึ่งกันและกัน นิสิตแบบนี้จะร่วมมือกับอาจารย์ กลุ่มเพื่อน และชอบที่จะทำงานร่วมกับคนอื่น เห็นชั้นเรียนเป็นสถานที่สำหรับเข้าสังคม มีปฏิสัมพันธ์ (Social interactions)

3 แบบหลีกเลี่ยง (Avoidance) พฤติกรรมของผู้เรียนแบบนี้เป็นนิสิตที่ไม่สนใจเรียน เนื้อหาวิชาในชั้นเรียนตามแบบแผน ไม่มีส่วนร่วมกับนิสิตคนอื่นๆ และอาจารย์ในห้องเรียน ไม่สนใจสิ่งที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน ในทัศนะของผู้เรียนเห็นว่าห้องเรียนเป็นสิ่งที่ไม่น่าสนใจ

4 แบบมีส่วนร่วม (Participant) ลักษณะของผู้เรียนแบบนี้ต้องการเรียนรู้เนื้อหาวิชา และชอบที่จะเข้าชั้นเรียน มีความรับผิดชอบที่จะเรียนรู้ให้มากที่สุดจากชั้นเรียน และมีส่วนร่วมทำตามที่

ได้ตกลงร่วมกันไว้ด้วย ผู้เรียนแบบนี้รู้สึกว่าจะมีส่วนร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่จะมีส่วนร่วมน้อยในกิจกรรมที่มีได้อยู่ในแนวทางของวิชา

5 แบบพึ่งพา (Dependence) ลักษณะของผู้เรียนแบบนี้เป็นแบบที่มีความอยากรู้อยากเห็นทางวิชาการน้อยมาก และจะเรียนรู้เฉพาะสิ่งที่ถูกบังคับหรือกำหนดให้เรียน เห็นอาจารย์และเพื่อนร่วมชั้นเรียนเป็นแหล่งของโครงสร้างความรู้ และเป็นแหล่งสนับสนุนทางวิชาการ (Sources of instructor and support) โดยผู้เรียนพึ่งพาอาจารย์ในเรื่องแนวทางการศึกษาและต้องการได้รับคำบอกว่าจะทำอะไร

6 แบบอิสระ (Independence) ลักษณะของผู้เรียนแบบนี้จะคิดทำเรื่องต่างๆ ด้วยตนเอง แต่ก็ฟังความคิดเห็นของเพื่อนคนอื่นๆ ในชั้นเรียน นิสิตจะตั้งใจศึกษาเรียนรู้เนื้อหาที่ตนเองรู้สึกที่สำคัญ และมีความเชื่อมั่นความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง

จากข้อความข้างต้นสรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนที่ดีคือการทำให้นิสิตมีความพร้อมในการเรียนรู้ ซึ่งโดยธรรมชาตินิสิตมีความแตกต่างกันทั้งด้านบุคลิกภาพ อารมณ์ สังคม ความสามารถ ฯลฯ ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาจึงต้องจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความแตกต่างของนิสิตแต่ละคน เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพและเป็นที่ต้องการของสังคม

2.1.5 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผล (Assessment) เป็นกระบวนการติดตามผล การตัดสินใจ หรือวินิจฉัยต่างๆ ว่าตรงตามเป้าหมายหรือไม่ เพียงใด โดยอาศัยเกณฑ์การพิจารณาอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งผลที่ได้จะออกมาเป็นตัวเลข สัญลักษณ์ และข้อมูล ซึ่งมีผู้ให้หลักในการวัดและประเมินผลดังนี้

ไพศาล หวังพานิช (2535: 11-15) กล่าวว่า หลักเกณฑ์ที่ถือเป็นหลักการของการวัดและประเมินผลมีดังนี้

1 วัดให้ตรงกับวัตถุประสงค์ คือในการวัดแต่ละครั้งต้องมั่นใจว่าสามารถวัดสิ่งที่ต้องการจะวัดได้อย่างแท้จริง

2 ใช้เครื่องมือที่ดี คือในการวัดแต่ละครั้งย่อมขึ้นอยู่กับคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้เป็นอย่างมาก เช่น ถ้าเครื่องมือมีคุณภาพดี ผลการวัดย่อมดีเชื่อถือได้ แต่ถ้าเครื่องมือไม่ดี ผลการวัดก็ย่อมผิดพลาด เป็นต้น

3 มีความยุติธรรม คือในการวัดผลการศึกษา การที่จะนำผลการวัดมาเปรียบเทียบกันในกลุ่มหรือเปรียบเทียบกับมาตรฐานอื่น เพื่อตัดสินระดับสูงต่ำของความสามารถในการเรียนของผู้เรียน จะต้องเป็นผลการวัดที่ได้จากการวัดที่ยุติธรรมกับทุกคน

4 แปลผลอย่างถูกต้อง คือผลการวัดที่ได้ในแต่ละครั้ง เพื่อนำผลดังกล่าวไปใช้อธิบายหรือเปรียบเทียบกัน เพื่อให้เกิดประโยชน์ด้านต่างๆ จะทำได้ถูกต้องเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับหลักเกณฑ์ที่ใช้และความสมเหตุสมผลว่ามีมากน้อยเพียงใด โดยทั่วไปจะแปลผลการสอบ 2 ลักษณะคือ แปลโดยเปรียบเทียบผลการวัดภายในกลุ่มของผู้เรียน กับเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่มีอยู่ การแปลผลในลักษณะใดก็ตามจำเป็นต้องคำนึงถึงว่าคะแนนหรือผลการวัดที่ได้นั้น ใช้แทนคุณลักษณะใดของผู้เรียน ผลการวัดนั้นมีความละเอียดเพียงใด เป็นผลการวัดที่มีอยู่ในระดับใด มีหน่วยเท่ากันหรือไม่ ความคลาดเคลื่อนของผลการวัดมีมากน้อยเพียงใด

5 ใช้ผลการวัดคุ้มค่า คือการวัดผลที่ดีไม่ได้มีความมุ่งหมายแต่เพียงการตรวจสอบความสามารถผู้เรียนว่ามีคุณภาพเป็นเช่นไร ได้หรือตกเท่านั้น แต่ควรมุ่งค้นหาความเด่นหรือด้อยของผู้เรียน เพื่อจะได้พัฒนาหรือปรับปรุงความสามารถของผู้เรียนแต่ละคนให้ดีขึ้น ดังนั้นในการวัดผลแต่ละครั้งควรจะได้นำผลที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ คุ้มค่าแก่การลงทุนและสอดคล้องกับความมุ่งหมายที่แท้จริงของการวัดผล

จากข้อความข้างต้นสรุปได้ว่า หลักการวัดและประเมินผล ควรวัดให้ตรงกับวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน เลือกใช้เครื่องมือที่ดี มีคุณภาพ มีความยุติธรรม สามารถแปลผลการวัดได้อย่างถูกต้อง และใช้ผลที่วัดอย่างคุ้มค่า เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียน

2.1.6 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยเกื้อหนุน

ปัจจัยเกื้อหนุน (Other environmental factor) เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกและส่งเสริมการจัดการศึกษา ซึ่งจะสนับสนุนและพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน เช่น อาคารสถานที่ ห้องสมุด สื่อการเรียนการสอน เป็นต้น ซึ่งมีผู้ให้ความหมายและลักษณะของปัจจัยเกื้อหนุนไว้ดังนี้

Seager (1961: 5-6) กล่าวว่า ลักษณะของอาคารเรียนควรมีขนาดกว้างพอเหมาะกับการเรียนการสอนปัจจุบันและพร้อมที่จะขยายได้ในอนาคต อยู่ในสถานที่ปลอดภัย สวยงาม และใช้ประโยชน์ในกิจกรรมกลางแจ้งและสันตนาการ ได้มากที่สุด การวางผังอาคารสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม จัดส่วนที่มีเสียงดังและสงบเงียบให้แยกออกจากกัน ระบบการจราจรภายในมหาวิทยาลัยควรแยกเป็นทางรถยนต์ จักรยาน และทางเท้า รวมทั้งภายในอาคารเรียนควรมีการระบายอากาศและแสงสว่างด้วย

นอกจากข้อความข้างต้น ห้องสมุดก็เป็นปัจจัยเกื้อหนุนที่สำคัญ เพราะเป็นแหล่งรวมทรัพยากรสารสนเทศทุกประเภท ทั้งที่เป็นวัสดุตีพิมพ์และวัสดุไม่ตีพิมพ์ ที่ต้องจัดหาเข้ามาอย่างทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน มีการจัดการที่เป็นระบบ โดยบรรณารักษ์ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้ในการสืบค้นและเข้าถึงสารสนเทศอย่างรวดเร็ว

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2545: 25) กล่าวว่า การใช้สื่อการเรียนการสอนที่เป็นปัจจัยเกื้อหนุนควรมีจุดมุ่งหมายดังนี้

- 1 สร้างความรู้ที่เป็นรูปธรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดแนวคิด และได้รับประสบการณ์ตรงมากขึ้น
- 2 สร้างความสนใจและสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ให้กับนิสิต
- 3 ให้นิสิตสามารถจำสิ่งที่เรียนได้ในระยะยาว
- 4 นำสิ่งที่เป็นประสบการณ์ตรงจากแหล่งต่างๆ มาสู่ห้องเรียนได้มากขึ้น
- 5 สร้างพื้นฐานในด้านความคิดสร้างสรรค์ให้แก่นิสิต
- 6 เพื่อให้นิสิตได้เข้าใจบทเรียนและเนื้อหาวิชาต่างๆ ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

7 เสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้

8 เป็นเครื่องมือที่ใช้ทบทวน สรุป และทำให้เนื้อหาวิชาสัมพันธ์กัน

9 เสริมสร้างกิจกรรมที่แปลกออกไป และให้นิสิตมีส่วนร่วมในบทเรียนที่กำลังเรียน

อยู่

10 ช่วยให้นิสิตเรียนได้เร็วขึ้น

จากปัจจัยเกื้อหนุนข้างต้น สรุปได้ว่าเป็นสิ่งที่อำนวยความสะดวก และส่งเสริมการจัดการศึกษา อาทิตอาคารเรียน ห้องสมุด และสื่อการเรียนการสอน ที่จะช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี ได้รับความประสพการณ์จริงและสามารถนำความรู้ ทักษะ ความชำนาญ ไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีพ และประกอบอาชีพต่อไป

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยเรื่อง การศึกษาทัศนคติของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยขอแนะนำเสนอ ดังนี้

งานวิจัยของ วรณพร ฉัตรทอง (2546: 114-115) วิจัยเรื่องการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปของหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผลการวิจัยพบว่า ด้านหลักสูตร อาจารย์และนิสิต มีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ควรมีการบูรณาการรายวิชาในแต่ละกลุ่มให้สามารถเชื่อมโยงกันได้ ต่อเนื่อง และประยุกต์กับการทำงานในอนาคตของผู้เรียน และงานวิจัยของ พนม หวัดสว่าง (2542: 62-63) วิจัยเรื่องการศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ต่อหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนในสถาบันอุดมศึกษา เอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ด้านโครงสร้างหลักสูตรควรมีการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ควรเน้นเรื่องการนำไปใช้ปฏิบัติในชีวิตประจำวัน ควรมีความเด่นชัดในหลักสูตรวิชาชีพ กำหนดจำนวนหน่วยกิตในกลุ่มวิชาภาษาให้มากขึ้น เพราะภาษาเป็นสิ่งจำเป็น ด้านเนื้อหาหลักสูตรควรปรับปรุงเนื้อหาวิชาให้มีความทันสมัยสอดคล้องกับความต้องการของสังคมในปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับ อรทัย บุญช่วย

(2542: 98) วิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ผลการวิจัยพบว่า ด้านหลักสูตรบางสาขาวิชาควรปรับปรุงให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจ สังคม และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี รวมถึงความต้องการของตลาดแรงงาน

งานวิจัยของ Gadzella (1974: 9-10) วิจัยเรื่อง อาจารย์ในอุดมคติของนักศึกษาในวิทยาลัยวอชิงตันตะวันตก (Western Washington State College) โดยใช้แบบสอบถาม ถามนักศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 300 คน ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะที่สำคัญของอาจารย์ในอุดมคติของนักศึกษาเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย 5 ด้านคือ (1) มีความสนใจและกระตือรือร้นในวิชาที่สอน (2) สามารถที่จะอธิบายเรื่องราวต่างๆ ได้อย่างชัดเจนในสภาพที่ผู้เรียนมีความแตกต่างกัน (3) มีความรู้ดีทั้งเนื้อหาวิชาและเหตุการณ์ปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอน (4) วัตถุประสงค์ความรอบคอบและยุติธรรมในการให้เกรด และ (5) วางแผนการสอน กำหนดหัวข้อการเรียนอย่างมีระบบ ตลอดจนมีรายชื่อหนังสือประกอบการเรียน สำหรับลักษณะอาจารย์ที่นักศึกษาเห็นว่ามีความสำคัญน้อยที่สุดคือ การที่อาจารย์เข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชมรมหรือ โครงการต่างๆ และทำการวิจัย แต่งตำรา หรือเขียนบทความ และงานวิจัยของ จันท์เพ็ญ พงษ์ทอง (2545: 33) วิจัยเรื่อง สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามทัศนะของนิสิตแพทย์ ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญยิ่งในการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากเป็นผู้ให้การสนับสนุน แนะนำ กระตุ้น และเอื้ออำนวยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถทางวิชาการและวิชาชีพได้อย่างเต็มที่

งานวิจัยของ มณี ช้างเผือก (2539: 71-72) วิจัยเรื่อง การจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป ในหลักสูตรปริญญาตรีของสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตน โกสินทร์ ผลการวิจัยพบว่า ด้านวิธีการสอนโดยรวมเหมาะสมมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เรื่องที่เหมาะสมมากได้แก่ เรื่องที่ผู้สอนชี้แจงรายละเอียดและวัตถุประสงค์ของรายวิชาก่อนสอน และผู้สอนให้วิธีการสอนหลากหลาย ซึ่งขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของเนื้อหาวิชา และผู้สอนเปิดโอกาสให้นิสิตแสดงความคิดเห็น หรือซักถามร่วมอภิปราย และผู้สอนให้ความสำคัญด้านการปฏิบัติควบคู่ไปกับทฤษฎี ผู้สอนมีเอกสารหรืออุปกรณ์ประกอบการสอน ผู้สอนเปิดโอกาสให้นิสิตได้เลือกทำงานหรือค้นคว้าตามหัวข้อที่สนใจภายในขอบข่ายเนื้อหาวิชา เรื่องที่เห็นว่าเหมาะสมปานกลางคือ เรื่องที่ผู้สอนแนะนำเอกสารและตำราที่ใช้ประกอบการสอนสำหรับการศึกษาค้นคว้าของนิสิต ผู้สอนสอดแทรกเรื่องคุณธรรมและจริยธรรมในกระบวนการเรียนการสอน ในขณะที่สอนผู้สอนใช้วิธีการและกิจกรรมเพื่อมุ่งให้นิสิตคิดวิเคราะห์เป็น และผู้สอนใช้วิธีการและกิจกรรมที่กระตุ้นให้นิสิตเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และงานวิจัย

ของ ธวัชรัตน์ พลเจริญ (2546: 90-91) วิจัยเรื่อง ทักษะของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนสาขาวิชา ศิลปศึกษา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ผลการวิจัยพบว่า ด้านการเรียนการสอนนิสิตมีทักษะว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะผู้สอนให้การเอาใจใส่และรับผิดชอบในการจัดกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งมีการผสมผสานสาระความรู้ในแต่ละรายวิชา ใช้การเรียนรู้แบบแก้ปัญหา ฝึกการวิเคราะห์วิจารณ์ ผลงานศิลปะทั้งของตนเองและผู้อื่น รวมถึงสอนความรู้ด้านจิตพิสัย ในเรื่องของการปลูกฝังด้านวินัย คุณธรรม จริยธรรม เพื่อเสริมสร้างความสามัคคี สามารถนำความรู้ความสามารถและประสบการณ์ไปประยุกต์ใช้ให้เกิด ประโยชน์ต่อตนเองและสังคมส่วนรวม

งานวิจัยของ วินุ ทองพวง (2542: 107-114) วิจัยเรื่อง สภาพแวดล้อมวิทยาลัยพลศึกษา กรุงเทพมหานคร ตามทักษะของอาจารย์และนักศึกษาใน 6 ด้านคือ ด้านการบริหาร ด้านการเรียนการสอน ด้านการ ให้บริการนักศึกษา ด้านสังคมกลุ่มเพื่อน ด้านการจัดกิจกรรมนักศึกษา และด้านอาคารสถานที่ ผลการวิจัยพบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการให้บริการนักศึกษา ด้านสังคมกลุ่มเพื่อน ด้านการจัดกิจกรรมนักศึกษา และด้านอาคารสถานที่ ผลการศึกษาพบว่า ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นักศึกษาเห็นว่ามี ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และนักศึกษามีข้อเสนอแนะว่าควรเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการให้ข้อมูล การทำแผนการเรียนการสอน เพื่อสอดคล้องกับความถนัด ความสนใจและความต้องการของผู้เรียน ตลอดจน ส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีโอกาสร่วมประเมินการสอนของอาจารย์ และงานวิจัยของ ทิพย์วรรณ หันหาบุญ (2544: 79-81) วิจัยเรื่อง สภาพแวดล้อมทางวิชาการของการจัดการศึกษาในหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต คณะ ทรัพยากรชีวภาพและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ตามความคิดเห็นของอาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์และนักศึกษามีความเห็นด้านการจัดการเรียนการสอน เหมาะสมระดับมาก เพราะมีการวางแผนการสอนเพื่อให้นักศึกษาสามารถวางแผนการเรียนได้ล่วงหน้า และ อาจารย์มีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนเป็นอย่างดี อธิบายเนื้อหาวิชาให้แก่ นักศึกษาเข้าใจได้ชัดเจน รวมทั้งมี วิธีการสอนและการเลือกใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา โดยเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะในการคิดวิเคราะห์ ได้

งานวิจัยของ พรเทพ ไทยรักษ์ (2539: 183-184) วิจัยเรื่อง ทักษะของนักศึกษามหาบัณฑิตต่อ กระบวนการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ใน 4 ด้าน ผลการวิจัย พบว่า ด้านปัจจัยที่สนับสนุนต่อการเรียนการสอน นักศึกษามีความเห็นต่อการบริการของห้องสมุดคณะ

ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยเห็นว่าทั่วไปเกี่ยวกับสถานที่ อยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ แต่เห็นว่าห้องสำหรับการค้นคว้ายังไม่ดีพอ หนังสือสำหรับอ้างอิงยังไม่เพียงพอ ส่วนใหญ่เป็นหนังสือเก่า และเวลาในการเปิดบริการไม่เหมาะสมต่อการให้บริการแก่นักศึกษา และงานวิจัยของ เพ็ญแข ประจวบจันทร์ และสุวัฒน์ วัฒนวงศ์ (2540: 75-82) วิจัยเรื่อง ความต้องการของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ในด้านการบริการของมหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า นิสิตมีความต้องการบริการจาก หอสมุดกลางในระดับสูงสุดคือ ต้องการสื่อและสิ่งพิมพ์ที่ทันสมัย การจัดหาคอมพิวเตอร์สำหรับการสืบค้น ข้อมูลด้วยตนเองควรมีไว้ในห้องสมุด รวมทั้งปรับระบบห้องสมุดให้ทันสมัย

งานวิจัยของ ญัฐพล พุ่มชุมพล (2546: 77) วิจัยเรื่อง ทักษะของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ ผลการวิจัยพบว่า ด้านสื่อและอุปกรณ์ การเรียนการสอน นิสิตมีทักษะว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เพราะจำนวนของสื่อและหนังสือ สำหรับค้นคว้ายังไม่เพียงพอและไม่มีความทันสมัย สื่อและอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการเรียนการสอนประจำในห้องบรรยายยังขาดแคลน ห้องเรียนบางห้องสื่อและอุปกรณ์ต่างๆ ไม่อยู่ในสภาพการใช้งานได้ และงานวิจัยของ นาราวดี ศิริโรจน์ (2543: 103) วิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อการบริหารวิชาการของ วิทยาลัยนาฏศิลป์ ด้านการจัดการเรียนการสอน ผลการวิจัยพบว่า มีความเหมาะสมต่ำกว่าเกณฑ์ อาจเป็นเพราะ อุปกรณ์หรือเครื่องมือที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนยังบริการให้แก่อาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาไม่เพียงพอ เช่น เครื่องเทปบันทึกเสียง แถบบันทึกเสียงซาร์ุด ไม่มีการปรับปรุงหรือซ่อมแซมให้ดีขึ้น

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนที่ดี ในด้านหลักสูตรคือ การพัฒนา ปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพ มีความทันสมัย โดยปฏิรูปหลักสูตรให้เป็นแบบบูรณาการ มีความหลากหลาย และควรมีการประเมินหลักสูตรเป็นระยะๆ เพื่อเป็นการตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรให้ตรงตามความต้องการของสังคม สำหรับด้านอาจารย์ ควรเปลี่ยนบทบาทจากการถ่ายทอดองค์ความรู้มาเป็นการสร้างองค์ความรู้ เน้นกระบวนการสอนเชิงสร้างสรรค์ การดูแลศิลปวัฒนธรรมของชาติ การมีส่วนร่วมในการบริการ วิชาการแก่สังคม การดูแลคุณภาพการศึกษาและมาตรฐานการศึกษา และพัฒนาตนเองในด้านความเป็น ผู้เชี่ยวชาญและแบบอย่างที่ดีแก่สังคม ส่วนด้านการจัดการเรียนการสอน ควรเน้นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนา ผู้เรียน ลดการบรรยาย มีวิธีการสอนและใช้สื่อที่หลากหลาย ทั้งนี้ควรเป็นกิจกรรมที่เสริมสร้างศักยภาพผู้เรียน ด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านวิทยาศาสตร์และมิติศาสตร์ ด้านเหตุผล คณิตศาสตร์ ด้านภาษา พร้อมทั้งมีการวัดและ

ประเมินผลที่เสริมสร้างศักยภาพผู้เรียน สำหรับด้านการวัดและประเมินผลนั้น สถาบันการศึกษาต้องส่งเสริมอาจารย์ผู้สอน ให้รู้จักหลักการและวิธีการวัดและประเมินผล มีความรู้ความเข้าใจด้านการวัดและประเมินผลอย่างแท้จริง พร้อมส่งเสริมด้านเด่นและเติมเต็มในส่วนที่บกพร่องของผู้เรียนและนำผลไปปรับปรุงเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนในครั้งต่อไป ในส่วนปัจจัยเกื้อหนุนนั้นมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนไม่ว่าจะเป็นสภาพแวดล้อม อาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องสมุด ตลอดจนสื่อการเรียนการสอน ซึ่งล้วนเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนและเป็นการสร้างนิสัยการเรียนรู้ด้วยตนเอง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง "การศึกษาทัศนคติของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ" ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3 การสร้างเครื่องมือวิจัย

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.6 ระยะเวลาทำการวิจัย

3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

3.1.1 ประชากร

การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับนิสิตชั้นปี 2-4 ทั้ง 8 สาขาวิชาเอก ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้แก่ (1) สาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์ (2) สาขาวิชาออกแบบสื่อสาร (3) สาขาวิชาศิลปะการแสดง (4) สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล (5) สาขาวิชาศิลปศึกษา (6) สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ศึกษา (7) สาขาวิชานาฏศิลป์ และ (8) สาขาวิชาศิลปะจินตทัศน์ ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2555 จำนวน 1,604 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นตัวแทนของประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นิสิตชั้นปี 2-4 ทั้ง 8 สาขาวิชาเอกของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้แก่ (1) สาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์ (2) สาขาวิชาออกแบบสื่อสาร (3) สาขาวิชาศิลปะการแสดง (4) สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล (5) สาขาวิชาศิลปศึกษา (6) สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ศึกษา (7) สาขาวิชานาฏศิลป์ และ (8) สาขาวิชาศิลปะจินตทัศน์ ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2555 เลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยเปิดตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 1,172 คน ดังนี้

- (1) ประชากรที่เป็นนิสิตชั้นปี 2 มีจำนวน 839 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 585 คน
- (2) ประชากรที่เป็นนิสิตชั้นปี 3 มีจำนวน 438 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 324 คน
- (3) ประชากรที่เป็นนิสิตชั้นปี 4 มีจำนวน 327 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 263 คน

การที่ผู้วิจัยเลือกนิสิตชั้นปี 2-4 มาศึกษา เพราะได้ผ่านการเรียนมาแล้ว 1 ปี ได้เห็นกระบวนการจัดการศึกษาของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทำให้สามารถแสดงทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ในด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านนิสิต ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุน ได้เป็นอย่างดีจากประสบการณ์การเรียนของนิสิต

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม "การศึกษาทัศนคติของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ" แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา สาขาวิชาเอก และเกรดเฉลี่ยสะสม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนใน 6 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านนิสิต ด้านการวัดและประเมินผล และด้าน ปัจจัยเกื้อหนุน

3.2.2 ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 4 ระดับ โดยผู้วิจัย กำหนดค่าน้ำหนักคะแนนดังนี้

คะแนน 4 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับข้อความนั้นอยู่ในระดับมาก

คะแนน 3 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับข้อความนั้นอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับข้อความนั้นอยู่ในระดับน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับข้อความนั้นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.2.3 เกณฑ์การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยของแบบสอบถาม เป็นรายข้อและรายด้าน ผู้วิจัยแบ่งดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.00 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ในตอนท้ายของแบบสอบถามแต่ละด้านจะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อใช้ประกอบการอภิปรายผล

3.3 การสร้างเครื่องมือวิจัย

3.3.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร หนังสือ ตำรา งานวิจัย และสิ่งพิมพ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน ในด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านนิสิต ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.3.2 ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการสร้างแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีการสร้างแบบสอบถามของลิเคอร์ท (Likert Scale)

3.3.3 นำข้อมูลจากข้อ 1 และข้อ 2 มาสร้างแบบสอบถาม โดยในด้านหลักสูตรมี 10 ข้อ ด้านอาจารย์มี 10 ข้อ ด้านการจัดการเรียนการสอนมี 10 ข้อ ด้านนิสิตมี 10 ข้อ ด้านการวัดและประเมินผลมี 10 ข้อ และด้านปัจจัยเกื้อหนุนมี 10 ข้อ รวมทั้งหมดมี 60 ข้อ

3.3.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอที่ปรึกษางานวิจัย เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง แล้วปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามให้เหมาะสม และครอบคลุมเนื้อหาสาระ มีจำนวน 3 ท่าน ดังนี้

(1) รองศาสตราจารย์ศรีเสงี่ยม จักรใจ รองศาสตราจารย์ประจำภาควิชาคณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(2) อาจารย์ ดร.ชนิดา ดังเดชะหิรัญ อาจารย์ประจำสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนรรฆ จรรย์ยานนท์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

3.3.5 นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขมาทดลองใช้ (Try-out) กับนิสิต จำนวน 50 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (Sample groups) ของประชากรที่จะศึกษา

3.3.6 นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้ มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ของ Cronbach (1984: 161) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97

3.3.7 นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบคุณภาพแล้ว ไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างของประชากรที่ศึกษา

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.1 ผู้วิจัยขออนุญาตเก็บข้อมูลจากหัวหน้าสาขาวิชาทั้ง 8 สาขาวิชาเอก เพื่อให้นิสิตชั้นปี 2-4 ที่ลงทะเบียนเรียนปีการศึกษา 2555 คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตอบแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีประชากรและกลุ่มตัวอย่างดังนี้

ชั้นปี	สาขาวิชาเอก	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
2	1 การออกแบบทัศนศิลป์	268	158
	2 ทัศนศิลป์	36	30
	3 ศิลปะการแสดง	194	125
	4 ดุริยางคศาสตร์สากล	89	71
	5 ศิลปศึกษา	48	38
	6 ดุริยางคศาสตร์ศึกษา	64	58
	7 นาฏศิลป์	102	78
	8 ศิลปะจินตทัศน์	38	30
	รวม	839	585
	3	1 การออกแบบทัศนศิลป์	178
2 ทัศนศิลป์		20	17
3 ศิลปะการแสดง		92	71
4 ดุริยางคศาสตร์สากล		28	22
5 ศิลปศึกษา		24	17
6 ดุริยางคศาสตร์ศึกษา		19	13
7 นาฏศิลป์		56	46
8 ศิลปะจินตทัศน์		21	17
รวม		438	324
	1 การออกแบบทัศนศิลป์	116	84
	2 ทัศนศิลป์	13	10
	3 ศิลปะการแสดง	61	50

4	4 ดุริยางคศาสตร์สากล	30	26
	5 ศิลปศึกษา	19	17
	6 ดุริยางคศาสตร์ศึกษา	16	12
	7 นาฏศิลป์	48	42
	8 ศิลปะจินตทัศน์	24	22
	รวม	327	263
รวมนิสิตชั้นปี 2-4		1,604	1,172

3.4.2 ผู้วิจัยขอความร่วมมือนิสิตในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดจนติดตามเก็บรวบรวมคืนด้วยตนเอง

3.4.3 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาทั้งหมดตรวจสอบความสมบูรณ์ และให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้แล้วนำข้อมูลทั้งหมดไปวิเคราะห์ด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคณิตศาสตร์

3.5.2 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยนำมาหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

3.5.3 ศึกษาทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีแต่ละสาขาวิชาเอก ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยภาพรวมและในแต่ละด้าน ใน 6 ด้านคือ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านนิสิต ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุน วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.5.4 เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยภาพรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ ใช้สถิติ t (Independent Sample t Test) โดยพิจารณาความแปรปรวนของ 2 กลุ่มตัวอย่างจากการทดสอบของ Levene หากผลการ

ทดสอบพบว่า ค่าความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกันก็ใช้การทดสอบ t แบบ Equal Variances Assumed แต่หากผลการทดสอบพบว่า ค่าความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่ม แตกต่างกัน ก็ใช้การทดสอบ t แบบ Equal Variances not Assumed

3.5.5 สำหรับการเปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยภาพรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา สาขาวิชาเอก และเกรดเฉลี่ยสะสม ในขั้นแรกให้ตรวจสอบความแปรปรวนของทุกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การทดสอบของ Levene ถ้าพบว่าค่าความแปรปรวนของทุกกลุ่มตัวอย่างไม่แตกต่างกัน ให้ทดสอบโดยใช้สถิติ F (One way analysis of variance: One Way ANOVA) และทดสอบรายคู่โดยใช้ค่า LSD แต่หากผลการทดสอบพบว่าค่าความแปรปรวนของทุกกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ ให้ทดสอบโดยใช้สถิติ Brown-Forythe และทดสอบรายคู่โดยใช้ค่า Dunnett T3

3.5.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มี 2 ส่วนคือ

(1) สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (Ferguson, 1981: 201)

(2) สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่ ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามโดยหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item-total Correlation Coefficient) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ Cronbach (1984: 161)

3.5.7 ผู้วิจัยปรึกษาที่ปรึกษาโครงการวิจัย เพื่อให้การประมวลผลข้อมูลถูกต้องครบถ้วน และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ตั้งไว้ จำนวน 2 ท่าน คือ

(1) รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา อินทรสุวานนท์ ปัจจุบันเป็นรองศาสตราจารย์ประจำ สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(2) รองศาสตราจารย์ ดร.โกวิทย์ ชันชศิริ ปัจจุบันเป็นผู้อำนวยการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

3.6 ระยะเวลาทำการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง "การศึกษาทัศนคติของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ" ใช้ระยะเวลาในการดำเนินงาน จำนวน 10 เดือน คือ ตั้งแต่เดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนมกราคม 2556

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัย เรื่อง "การศึกษาทัศนคติของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ" ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์และการแปลความหมายออกเป็น 4 ตอน และเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการสื่อสารที่ตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size)
$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (Mean)
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t - Distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F - Distribution
Brown - Forsythe	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F - Distribution
df	แทน	ชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
p - value	แทน	ความน่าจะเป็นสำหรับบอกค่านี้สำคัญทางสถิติ
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
-		

4.2 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำอธิบาย โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตที่มีต่อการจัดการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้านตามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากแบบสอบถามปลายเปิด

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (n=1036)	ร้อยละ
1 เพศ		
ชาย	332	32.0
หญิง	704	68.0

2 ชั้นปีที่ศึกษา		
ชั้นปีที่ 2	510	49.3
ชั้นปีที่ 3	275	26.5
ชั้นปีที่ 4	251	24.2
3 สาขาวิชาเอก		
การออกแบบทัศนศิลป์	315	30.4
ทัศนศิลป์	49	4.7
ศิลปะการแสดง	215	20.8
ดุริยางคศาสตร์สากล	107	10.3
ศิลปะศึกษา	65	6.3
ดุริยางคศาสตร์ศึกษา	74	7.1
นาฏศิลป์	148	14.3
ศิลปะจินตทัศน์	63	6.1
4 เกรดเฉลี่ยสะสม		
ระดับต่ำ (น้อยกว่า/เท่ากับ 2.00)	12	1.2
ระดับกลาง (2.01-3.00)	479	46.2
ระดับสูง (3.01-4.00)	545	52.6

จากตาราง 1 นิสิตระดับปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 1,036 คน พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 68.0 และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 32.0 กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปี 2 คิดเป็นร้อยละ 49.3 ชั้นปี 3 คิดเป็นร้อยละ 26.5 และชั้นปี 4 คิดเป็นร้อยละ 24.2 เป็นนิสิตในสาขาวิชาการออกแบบทัศนศิลป์ คิดเป็นร้อยละ 30.4 รองลงมาศิลปะการแสดง คิดเป็นร้อยละ 20.8 และนาฏศิลป์ คิดเป็นร้อยละ 14.3 สำหรับเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 52.6 ระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 46.2 และระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 1.2

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและรายด้าน ดังตาราง 2-8

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านหลักสูตร

ด้านหลักสูตร	ระดับความเหมาะสม		
	$\bar{x}$	SD.	แปลผล
1 คู่มือการเรียนและหลักสูตรการเรียนของคณะมีรายละเอียดที่ชัดเจนทำให้นิสิตเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่กำลังเรียน	3.44	.541	ปานกลาง
2 มีการชี้แจงเกี่ยวกับรายละเอียดของหลักสูตร แผนการเรียนและวิธีการสอนให้นิสิตทราบ	3.30	.600	ปานกลาง
3 แผนการเรียนที่ให้นิสิตเรียนตลอดหลักสูตรมีความเหมาะสม	3.29	.658	ปานกลาง
4 เนื้อหาแต่ละรายวิชามีความเหมาะสมกับจำนวนหน่วย	3.34	.641	ปานกลาง

กิตของรายวิชานั้น

5 เนื้อหาแต่ละรายวิชามีความทันสมัย	3.31	.653	ปานกลาง
6 สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของนิสิต	3.33	.649	ปานกลาง
7 สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบัน	3.28	.661	ปานกลาง
8 พัฒนาให้นิสิตมีความรู้ความสามารถทางวิชาการและวิชาชีพ	3.34	.642	ปานกลาง
9 พัฒนาให้นิสิตมีทักษะทางวิชาการและวิชาชีพที่เหมาะสมกับสังคมปัจจุบัน	3.32	.633	ปานกลาง
10 มีการสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับคุณธรรมและกิจกรรมในแต่ละรายวิชา	3.25	.658	ปานกลาง
ด้านหลักสูตร	3.32	.435	ปานกลาง

จากตาราง 2 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านหลักสูตร พบว่าโดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง และหากพิจารณาเป็นรายข้อ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านอาจารย์

ด้านอาจารย์	ระดับความเหมาะสม		
	$\bar{x}$	SD.	แปลผล
1 มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในรายวิชาที่สอน	3.54	.566	มาก
2 สอนตรงตามแผนการเรียนที่ให้แก่นิสิต	3.46	.550	ปานกลาง
3 เข้าสอน และเลิกสอนตรงเวลา	3.40	.609	ปานกลาง
4 ถ่ายทอดความรู้ให้ได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน	3.42	.588	ปานกลาง
5 เปิดโอกาสให้นิสิตได้แสดงความคิดเห็น	3.43	.595	ปานกลาง
6 มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนิสิต และเอาใจใส่การเรียนของนิสิต	3.40	.622	ปานกลาง
7 ใช้อุปกรณ์ และสื่อการสอนที่ทันสมัย	3.34	.642	ปานกลาง
8 แนะนำแหล่งความรู้ทางวิชาการและวิชาชีพแก่นิสิต	3.37	.615	ปานกลาง
9 พัฒนาตนเองในด้านวิชาการ วิชาชีพ อย่างสม่ำเสมอ	3.37	.610	ปานกลาง
10 สอดแทรกเรื่องคุณธรรม จริยธรรมในระหว่างการสอน	3.32	.617	ปานกลาง
ด้านอาจารย์	3.40	.408	ปานกลาง

จากตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านอาจารย์ พบว่าโดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง และหากพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อ 1 มีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนข้ออื่นๆ มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการจัดการเรียนการสอน

ด้านการจัดการเรียนการสอน	ระดับความเหมาะสม		
	$\bar{x}$	SD.	แปลผล
1 มีการจัดทำแผนการสอนอย่างเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่สอน	3.44	.554	ปานกลาง
2 มีการเตรียมการสอนได้อย่างเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่สอน	3.36	.575	ปานกลาง
3 มีการใช้วิธีการสอนที่น่าสนใจ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้	3.31	.637	ปานกลาง
4 มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย สอดคล้องกับธรรมชาติของเนื้อหาวิชาและเหมาะสมกับระดับความรู้ของนิสิต	3.27	.658	ปานกลาง
5 มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้นิสิตมีส่วนร่วม ทำให้นิสิตมีความกระตือรือร้นในการเรียน	3.29	.661	ปานกลาง
6 มีการจัดแนวทางการช่วยเหลือนิสิตที่มีผลการเรียนอ่อน เช่น การสอนหรือสอบซ่อมเสริม	3.25	.645	ปานกลาง
7 มีการเปิดโอกาสให้นิสิตได้แสดงความคิดเห็นต่อกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชา	3.31	.626	ปานกลาง
8 มีการจัดการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	3.27	.640	ปานกลาง
9 มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นิสิตฝึกคิดอย่างเป็นระบบ มีเหตุผล	3.33	.617	ปานกลาง

10 มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน ที่ส่งเสริมให้นิสิตมีความรู้ และประสบการณ์ตรงนอกจากการเรียนในห้อง	3.26	.673	ปานกลาง
ด้านการจัดการเรียนการสอน	3.31	.424	ปานกลาง

จากตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่าโดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง และหากพิจารณาเป็นรายข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านนิสิต

ด้านนิสิต	ระดับความเหมาะสม		
	$\bar{x}$	SD.	แปลผล
1 คณะ/มหาวิทยาลัย มีการประชาสัมพันธ์การรับสมัครนิสิตใหม่อย่างชัดเจน	3.33	.637	ปานกลาง
2 การคัดเลือกนิสิตเป็นไปตามประกาศของคณะ/มหาวิทยาลัย	3.25	.575	ปานกลาง
3 นิสิตได้รับความรู้เกี่ยวกับระเบียบการต่างๆของคณะ/มหาวิทยาลัย จากการปฐมนิเทศ	3.27	.656	ปานกลาง
4 นิสิตได้รับการส่งเสริมให้มีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ	3.21	.647	ปานกลาง

ต่อตนเอง และสังคมส่วนรวม

5 คณะมหาวิทยาลัย มีการติดตามความสำเร็จของบัณฑิต / งวลศิษย์เก่าดีเด่นเช่น การมอบรา	3.21	.651	ปานกลาง
6 นิสิตมีความรู้ ความเข้าใจในแผนการเรียนที่คณะสาขาวิชา/ จัดทำใ้	3.23	.648	ปานกลาง
7 นิสิตได้รับการส่งเสริมให้เข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย และชุมชนท้องถิ่น	3.21	.666	ปานกลาง
8 นิสิตได้เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น อบรม ภาษาอังกฤษ อบรมคอมพิวเตอร์ ฯลฯ	3.16	.718	ปานกลาง
9 มีกิจกรรมส่งเสริมให้นิสิตได้รู้จักเพื่อนต่างสาขาวิชา ต่าง คณะ และต่างมหาวิทยาลัย	3.20	.683	ปานกลาง
10 นิสิตได้ประเมินการสอนของอาจารย์	3.24	.667	ปานกลาง
ด้านนิสิต	3.23	.433	ปานกลาง

จากตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านนิสิต พบว่าโดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง และหากพิจารณาเป็นรายข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านการวัดและประเมินผล

ด้านการวัดและประเมินผล	ระดับความเหมาะสม		
	$\bar{x}$	SD.	แปลผล
1 นิสิตได้รับทราบคำชี้แจงเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลแต่ละวิชาอย่างชัดเจน	3.28	.605	ปานกลาง
2 วิธีการวัดและประเมินผลแต่ละวิชามีความเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	3.27	.570	ปานกลาง
3 มีการนำหลักเกณฑ์การวัดและประเมินผลมาใช้อย่างเป็นระบบ และได้มาตรฐาน	3.24	.625	ปานกลาง
4 เกณฑ์การวัดและประเมินผล เหมาะสมกับธรรมชาติของความรู้ในแต่ละวิชา	3.25	.634	ปานกลาง
5 มีการวัดและประเมินผลหลายรูปแบบ ที่เหมาะสมตามลักษณะวิชา	3.24	.635	ปานกลาง
6 ข้อสอบสามารถวัดความรู้ ความสามารถของนิสิตได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของเนื้อหาวิชา	3.25	.669	ปานกลาง
7 โจทย์และจำนวนข้อสอบเหมาะสมกับเวลาที่ใช้ในการทำข้อสอบ	3.23	.646	ปานกลาง
8 เกณฑ์การตัดสินของการวัดและประเมินผล มีความเป็นธรรม โปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้	3.26	.638	ปานกลาง
9 มีการนำผลการวัดและประเมินผลในแต่ละครั้ง มาเป็นข้อมูลย้อนกลับให้นิสิตทราบ เพื่อการปรับปรุงและพัฒนา งานวิชาการ	3.21	.661	ปานกลาง

10 การแจ้งผลการเรียนเป็นไปตามกำหนดการที่ประกาศไว้	3.22	.695	ปานกลาง
ด้านการวัดและประเมินผล	3.25	.431	ปานกลาง

จากตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านการวัดและประเมินผล พบว่าโดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง และหากพิจารณารายข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านปัจจัยเกื้อหนุน

ด้านปัจจัยเกื้อหนุน	ระดับความเหมาะสม		
	$\bar{x}$	SD.	แปลผล
1 การจัดห้องเรียน อาคารเรียน/มีสภาพและบรรยากาศส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนการสอน	3.22	.691	ปานกลาง
2 ห้องเรียนสำหรับการเรียนกลุ่มใหญ่ มีขนาดเหมาะสม	3.16	.650	ปานกลาง
3 ห้องเรียนสำหรับการเรียนกลุ่มย่อย มีขนาดเหมาะสม	3.18	.693	ปานกลาง
4 โต๊ะ เก้าอี้ มีสภาพพร้อมใช้งานและแสงสว่างภายในห้องเรียน มีความเหมาะสมกับขนาดห้องเรียน	3.19	.708	ปานกลาง
5 ห้องคอมพิวเตอร์ห้อง/ห้องปฏิบัติการ/ LAB ประจำคณะ มีสภาพพร้อมใช้งาน	3.13	.735	ปานกลาง
6 จำนวนห้องคอมพิวเตอร์ในห้องปฏิบัติการประจำคณะ มี	3.03	.782	ปานกลาง

เพียงพอกับความต้องการของนิสิต

7 อุปกรณ์และสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ทันสมัย และช่วยให้ นิสิตเกิดการเรียนรู้	3.08	.721	ปานกลาง
8 หนังสือ ตำรา วารสาร และแหล่งสารสนเทศในห้องสมุดมี การให้บริการสืบค้นข้อมูลที่ทันสมัย และมีจำนวนเพียงพอ ต่อความต้องการของนิสิต	3.10	.728	ปานกลาง
9 บรรยากาศในห้องสมุดเอื้อต่อการศึกษาค้นคว้าหาความรู้	3.14	.741	ปานกลาง
10 ป้ายประชาสัมพันธ์ บอร์ดประจำสาขาวิชาคณะ สื่อสาร/ หรือส่งข้อมูลข่าวสารถึงนิสิตได้ชัดเจน	3.15	.709	ปานกลาง
ด้านปัจจัยเกื้อหนุน	3.14	.503	ปานกลาง

จากตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านปัจจัยเกื้อหนุน พบว่าโดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง และหากพิจารณาเป็นรายข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ โดยภาพรวมและรายด้าน

ทัศนคติของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน	ระดับความเหมาะสม		
	$\bar{x}$	SD.	แปลผล
1 ด้านหลักสูตร	3.32	.435	ปานกลาง

2 ด้านอาจารย์	3.40	.408	ปานกลาง
3 ด้านการจัดการเรียนการสอน	3.31	.424	ปานกลาง
4 ด้านนิสิต	3.23	.433	ปานกลาง
5 ด้านการวัดและประเมินผล	3.25	.431	ปานกลาง
6 ด้านปัจจัยเกื้อหนุน	3.14	.503	ปานกลาง
ภาพรวม	3.27	.337	ปานกลาง

จากตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นที่สอดคล้องของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ พบว่าโดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง และจำแนกตามรายด้านมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามข้อมูลทั่วไป ดังตาราง 9-29

ตาราง 9 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ จำแนกตามเพศ

ทัศนคติของนิสิตที่มีต่อ การจัดการเรียนการสอน	Levene Statistic	p-value
1 ด้านหลักสูตร	1.795	.181
2 ด้านอาจารย์	.399	.528

3 ด้านการจัดการเรียนการสอน	1.956	.162
4 ด้านนิสิต	6.766*	.009
5 ด้านการวัดและประเมินผล	4.631*	.032
6 ด้านปัจจัยเกื้อหนุน	.690	.406
ภาพรวม	8.059*	.005

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 9 ความแปรปรวนของทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรี เพศชายและเพศหญิง ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านปัจจัยเกื้อหนุน ไม่แตกต่างกัน

ส่วนด้านนิสิต และด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 10 การเปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ จำแนกตามเพศ

ทัศนคติของนิสิตที่มีต่อ การจัดการเรียนการสอน	เพศ	$\bar{x}$	S.D.	t	df	p-value
		1 ด้านหลักสูตร	ชาย	3.34	.446	.852
	หญิง	3.31	.426			
2 ด้านอาจารย์	ชาย	3.42	.404	1.058	1034	.291
	หญิง	3.40	.410			

3 ด้านการจัดการเรียนการสอน	ชาย	3.32	.446	.333	1034	.739
	หญิง	3.31	.414			
4 ด้านนิสิต	ชาย	3.27	.456	2.130*	604.395	.034
	หญิง	3.21	.421			
5 ด้านการวัดและประเมินผล	ชาย	3.28	.459	1.818	596.396	.070
	หญิง	3.23	.416			
6 ด้านปัจจัยเกื้อหนุน	ชาย	3.14	.523	.152	1034	.879
	หญิง	3.13	.496			
ภาพรวม	ชาย	3.30	.367	1.310	577.384	.191
	หญิง	3.27	.321			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 10 ที่แสดงของนิสิตระดับปริญญาตรี เพศชายและเพศหญิง ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ โดยภาพรวม ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุน ไม่แตกต่างกัน

ส่วนด้านนิสิต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 11 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

ทัศนคติของนิสิตที่มีต่อ	Levene Statistic	df 1	df 2	p-value
การจัดการเรียนการสอน				
1 ด้านหลักสูตร	5.353 [*]	2	1033	.005
2 ด้านอาจารย์	6.627 [*]	2	1033	.001
3 ด้านการจัดการเรียนการสอน	16.859 [*]	2	1033	.000
4 ด้านนิสิต	18.184 [*]	2	1033	.000
5 ด้านการวัดและประเมินผล	18.183 [*]	2	1033	.000
6 ด้านปัจจัยเกื้อหนุน	2.833	2	1033	.059
ภาพรวม	11.525 [*]	2	1033	.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 11 ความแปรปรวนของทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรี ทุกกลุ่มชั้นปีที่ศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านปัจจัยเกื้อหนุน ไม่แตกต่างกัน

ส่วนภาพรวมและรายด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านนิสิต และด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 12 การเปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

ทัศนคติของนิสิตที่มีต่อ การจัดการเรียนการสอน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p-value
ด้านปัจจัยเกื้อหนุน	ระหว่างกลุ่ม	2	.922	.461	1.815	.163
	ภายในกลุ่ม	1033	262.265	.254		
	รวม	1035	263.187			

จากตาราง 12 นิสิตระดับปริญญาตรีที่มีชั้นปีที่ศึกษาต่างกันมีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านปัจจัยเกื้อหนุน ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 13 การเปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

ทัศนคติของนิสิตที่มีต่อ การจัดการเรียนการสอน	Brown - Forsythe	Statistic	df 1	df 2	p-value
1 ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	4.538 [*]	2	854.109	.011
2 ด้านอาจารย์	ระหว่างกลุ่ม	18.000 [*]	2	862.926	.000
3 ด้านการจัดการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	4.217 [*]	2	917.981	.015
4 ด้านนิสิต	ระหว่างกลุ่ม	.462	2	889.655	.630

5 ด้านการวัดและประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	4.797*	2	925.392	.008
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	3.908*	2	884.661	.020

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 นิสิตระดับปริญญาตรีที่มีชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านนิสิต ไม่แตกต่างกัน

ส่วนภาพรวม และรายด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 14 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ โดยภาพรวม จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

ชั้นปีที่ศึกษา	ชั้นปีที่ 2			ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4	
	$\bar{x}$						
ชั้นปีที่ 2	3.30	-	.064*	.045			
			(.046)	(.154)			
ชั้นปีที่ 3	3.24	-	-	-.018			
				(.875)			
ชั้นปีที่ 4	3.26	-	-	-			

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปี 2 มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ โดยภาพรวม แตกต่างกับชั้นปี 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตชั้นปี 2 มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ โดยภาพรวม สูงกว่านิสิตชั้นปี 3

ตารางที่ 15 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านหลักสูตร จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

ชั้นปีที่ศึกษา	ชั้นปีที่ 2			ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4	
	$\bar{x}$	3.35	3.26	3.34			
ชั้นปีที่ 2	3.35	-	.093*	.009			
			(.018)	(.988)			
ชั้นปีที่ 3	3.26		-	-.084			
				(.067)			
ชั้นปีที่ 4	3.34			-			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 15 นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปี 2 มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านหลักสูตร แตกต่างกับชั้นปี 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตชั้นปี 2 มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านหลักสูตร สูงกว่านิสิตชั้นปี 3

ตาราง 16 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านอาจารย์ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

ชั้นปีที่ศึกษา	ชั้นปีที่ 2			ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4	
	$\bar{x}$	3.48	3.32	3.40			
ชั้นปีที่ 2	3.48	-	.161*	.130*			
			(.000)	(.000)			
ชั้นปีที่ 3	3.32		-	-.030			
				(.752)			
ชั้นปีที่ 4	3.40			-			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปี 2 มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านอาจารย์ แตกต่างกับชั้นปี 3 และชั้นปี 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตชั้นปี 2 มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านอาจารย์ สูงกว่านิสิตทุกกลุ่มชั้นปี

ตาราง 17 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

ชั้นปีที่ศึกษา	ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4	
	$\bar{x}$	3.34	3.25	3.30		
ชั้นปีที่ 2	3.34	-	.087*	.042		

			(.006)	(.198)
ชั้นปีที่ 3	3.25	-		-.045
				(.446)
ชั้นปีที่ 4	3.30			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 17 นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปี 2 มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านการจัดการเรียนการสอน แตกต่างกับชั้นปี 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตชั้นปี 2 มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านการจัดการเรียนการสอน สูงกว่านิสิตชั้นปี 3

ตาราง 18 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

ชั้นปีที่ศึกษา		ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
	$\bar{x}$	3.28	3.20	3.24
ชั้นปีที่ 2	3.28	-	.076	.080*
			(.060)	(.022)
ชั้นปีที่ 3	3.22		-	.004
				(.999)
ชั้นปีที่ 4	3.20			-

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปี 2 มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกับชั้นปี 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตชั้นปี 2 มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านการวัดและประเมินผล สูงกว่านิสิตชั้นปี 4

ตาราง 19 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ จำแนกตามสาขาวิชาเอก

ทัศนคติในการจัดการเรียนการสอน	Levene Statistic	df 1	df 2	p-value
1 ด้านหลักสูตร	6.564*	7	1028	.000
2 ด้านอาจารย์	3.831*	7	1028	.000
3 ด้านการจัดการเรียนการสอน	2.723*	7	1028	.008
4 ด้านนิสิต	3.319*	7	1028	.002
5 ด้านการวัดและประเมินผล	4.743*	7	1028	.000
6 ด้านปัจจัยเกื้อหนุน	4.736*	7	1028	.000
ภาพรวม	4.968*	7	1028	.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 19 ความแปรปรวนของทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรี ทุกกลุ่มสาขาวิชาเอกต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ โดยภาพรวม ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ ด้านการจัดการ

เรียนการสอน ด้านนิสิต ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุน แตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 20 การเปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ จำแนกตามสาขาวิชาเอก

ทัศนคติในการจัดการเรียนการสอน	Brown -Forsythe	Statistic	df 1	df 2	p-value
1 ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	7.103 [*]	7	542.066	.000
2 ด้านอาจารย์	ระหว่างกลุ่ม	8.245 [*]	7	641.798	.000
3 ด้านการจัดการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	4.052 [*]	7	583.519	.000
4 ด้านนิสิต	ระหว่างกลุ่ม	3.160 [*]	7	593.252	.000
5 ด้านการวัดและประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	3.812 [*]	7	535.134	.000
6 ด้านปัจจัยเกื้อหนุน	ระหว่างกลุ่ม	9.710 [*]	7	599.344	.000
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	5.653 [*]	7	588.593	.000

^{*}มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 20 นิสิตระดับปริญญาตรี ที่มีสาขาวิชาเอกต่างกันมีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ภาพรวม ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านนิสิต ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุน แตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 21 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการ
เรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ โดยภาพรวม จำแนกตามสาขาวิชาเอก

สาขาวิชาเอก	$\bar{x}$	ออกแบบทัศนศิลป์	ทัศนศิลป์	ศิลปะการแสดง	ดุริยางคศาสตร์สากล	ศิลปศึกษา	ดุริยางคศาสตร์ศึกษา	นาฏศิลป์	ศิลปะจินตทัศน์
ออกแบบทัศนศิลป์	3.31	-	.073 (.984)	.018 (1.000)	.207* (.000)	.065 (.998)	.026 (1.000)	-.034 (.999)	.059 (.986)
ทัศนศิลป์	3.23		-	-.055 (1.000)	.133 (.471)	-.008 (1.000)	-.047 (1.000)	-.107 (.697)	-.014 (1.000)
ศิลปะการแสดง	3.29			-	.189* (.000)	.047 (1.000)	.008 (1.000)	-.052 (.967)	.041 (1.000)
ดุริยางคศาสตร์สากล	3.10				-	-.142 (.396)	-.181* (.020)	-.241* (.000)	-.147 (.089)
ศิลปศึกษา	3.24					-	-.039 (1.000)	-.099 (.853)	-.005 (1.000)
ดุริยางคศาสตร์ศึกษา	3.28						-	-.060 (.997)	.033 (1.000)
นาฏศิลป์	3.34							-	.093 (.598)
ศิลปะจินตทัศน์	3.25								-

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 21 นิสิตสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนของ คณะศิลปกรรมศาสตร์ โดยภาพรวม แตกต่างกับสาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์ สาขาวิชาศิลปะการแสดง สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ศึกษา และสาขาวิชานาฏศิลป์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตสาขาวิชา ออกแบบทัศนศิลป์ สาขาวิชาศิลปะการแสดง สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ศึกษา และสาขาวิชานาฏศิลป์ มีทัศนคติ ต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ โดยภาพรวม สูงกว่านิสิตสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล

ตาราง 22 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการ เรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านหลักสูตร จำแนกตามสาขาวิชาเอก

สาขาวิชาเอก	ค่าเฉลี่ย	ออกแบบ ทัศนศิลป์	ทัศนศิลป์	ศิลปะ การแสดง	ดุริยางค ศาสตร์ สากล	ศิลปะศึกษา	ดุริยางค ศาสตร์ ศึกษา	นาฏศิลป์	ศิลปะ จินตทัศน์
	$\bar{x}$	3.37	3.30	3.29	3.06	3.37	3.37	3.36	3.44
ออกแบบทัศนศิลป์	3.37	-	.068 (1.000)	.074 (.794)	.307* (.000)	-0.000 (1.000)	-0.007 (1.000)	.005 (1.000)	-0.068 (.999)
ทัศนศิลป์	3.30		-	.006 (1.000)	.239 (.050)	-.065 (1.000)	-.075 (1.000)	-.063 (1.000)	-.136 (.941)
ศิลปะการแสดง	3.29			-	.233* (.000)	-.074 (1.000)	-.081 (.994)	-.069 (.955)	-.142 (.472)
ดุริยางคศาสตร์สากล	3.06				-	-.308* (.005)	-.314* (.000)	-.302* (.000)	-.375* (.000)
ศิลปะศึกษา	3.37					-	-.006 (1.000)	.005 (1.000)	-.068 (1.000)
ดุริยางคศาสตร์ศึกษา	3.37						-	.012	-.061

(1.000) (1.000)

นาฏศิลป์	3.36	-	-073
----------	------	---	------

(999)

ศิลปะจินตทัศน์	3.44	-	
----------------	------	---	--

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 22 นิสิตสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านหลักสูตรแตกต่างกับสาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์ สาขาวิชาศิลปะการแสดง สาขาวิชาศิลปศึกษา สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ศึกษา สาขาวิชานาฏศิลป์ และสาขาวิชาศิลปะจินตทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตทุกกลุ่มสาขาวิชามีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านหลักสูตร สูงกว่านิสิตสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล

ตาราง 23 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่ทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านอาจารย์ จำแนกตามสาขาวิชาเอก

สาขาวิชาเอก	ออกแบบทัศนศิลป์	ทัศนศิลป์	ศิลปะการแสดง	ดุริยางคศาสตร์สากล	ศิลปศึกษา	ดุริยางคศาสตร์ศึกษา	นาฏศิลป์	ศิลปะจินตทัศน์	
	$\bar{x}$	3.50	3.52	3.33	3.21	3.43	3.43	3.36	3.42
ออกแบบทัศนศิลป์	3.50	-	-015	.176*	.293*	.075	.073	.141*	.080
			(1.000)	(.000)	(.000)	(.990)	(.992)	(.005)	(.988)
ทัศนศิลป์	3.52	-	.190	.308*	.089	.087	.156	.095	
			(.080)	(.000)	(.999)	(.999)	(.328)	(.998)	
ศิลปะการแสดง	3.33	-	.117	-.101	-.103	-.034	-.095		
			(.412)	(.905)	(.870)	(1.000)	(.965)		

ดุริยางคศาสตร์สากล	3.21	-	-218*	-220*	-152	-213*
			(.022)	(.016)	(.078)	(.045)
ศิลปศึกษา	3.43	-	-002	.067	.005	
			(1.000)	(1.000)	(1.000)	
ดุริยางคศาสตร์ศึกษา	3.43		-	.069	.008	
				(.999)	(1.000)	
นาฏศิลป์	3.36			-	-061	
					(1.000)	
ศิลปะจินตทัศน์	3.42				-	

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 23 นิสิตสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านอาจารย์ แตกต่างกับสาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์ สาขาวิชาทัศนศิลป์ สาขาวิชาศิลปศึกษา สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ศึกษา และสาขาวิชาศิลปะจินตทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตทุกกลุ่มสาขาวิชามีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านอาจารย์ สูงกว่า นิสิตสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล

ส่วนนิสิตสาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์ มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านอาจารย์ แตกต่างกับสาขาวิชาศิลปะการแสดงและสาขาวิชานาฏศิลป์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตสาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์ มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านอาจารย์ สูงกว่านิสิตสาขาวิชาศิลปะการแสดง และสาขาวิชานาฏศิลป์

ตาราง 24 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามสาขาวิชาเอก

สาขาวิชาเอก	ค่าเฉลี่ย	ออกแบบทัศนศิลป์	ทัศนศิลป์	ศิลปะการแสดง	ดุริยางคศาสตร์สากล	ศิลปศึกษา	ดุริยางคศาสตร์ศึกษา	นาฏศิลป์	ศิลปะจินตทัศน์
	$\bar{x}$	3.37	3.27	3.29	3.14	3.23	3.30	3.36	3.35
ออกแบบทัศนศิลป์	3.37	-	.097	.08	.231*	.140	.075	.014	.025
ทัศนศิลป์	3.27		-	-.016	.134	.043	-.022	-.083	-.072
ศิลปะการแสดง	3.29			-	.150	.059	-.006	-.067	-.056
ดุริยางคศาสตร์สากล	3.14				-	-.091	-.156	-.217*	-.206
ศิลปศึกษา	3.23					-	-.065	-.126	-.115
ดุริยางคศาสตร์ศึกษา	3.30						-	-.061	-.050
นาฏศิลป์	3.36							-	.011
ศิลปะจินตทัศน์	3.35								-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 24 นิสิตสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านการจัดการเรียนการสอน แตกต่างกับสาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์และสาขาวิชานาฏศิลป์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตสาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์และสาขาวิชานาฏศิลป์ มี

ทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านการจัดการเรียนการสอน สูงกว่านิสิต
สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล

ตาราง 25 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการ
เรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านนิสิต จำแนกตามสาขาวิชาเอก

สาขาวิชาเอก	ค่าเฉลี่ย	ออกแบบทัศนศิลป์	ทัศนศิลป์	ศิลปะการแสดง	ดุริยางคศาสตร์สากล	ศิลปศึกษา	ดุริยางคศาสตร์ศึกษา	นาฏศิลป์	ศิลปะจินตทัศน์
		3.23	3.16	3.25	3.10	3.25	3.27	3.33	3.17
ออกแบบทัศนศิลป์	3.23	-	.068 (1.000)	-.017 (1.000)	.134 (.209)	-.016 (1.000)	-.036 (1.000)	-.104 (.122)	.060 (1.000)
ทัศนศิลป์	3.16		-	-.086 (.998)	.065 (1.000)	-.084 (1.000)	-.104 (.997)	-.173 (.314)	-.008 (1.000)
ศิลปะการแสดง	3.25			-	.151 (.136)	-.001 (1.000)	-.019 (1.000)	-.087 (.623)	.078 (.995)
ดุริยางคศาสตร์สากล	3.10				-	-.150 (.753)	-.170 (.291)	-.238* (.000)	-.073 (1.000)
ศิลปศึกษา	3.25					-	-.020 (1.000)	-.088 (.996)	.076 (1.000)
ดุริยางคศาสตร์ศึกษา	3.27						-	-.068 (.999)	.096 (.994)
นาฏศิลป์	3.33							-	.164

(113)

ศิลปะจินตทัศน์ 3.17

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 25 นิสิตสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนของ คณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านนิสิต แตกต่างกับสาขาวิชานาฏศิลป์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิต สาขาวิชานาฏศิลป์ มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านนิสิต สูงกว่านิสิต สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล

ตาราง 26 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีต่อการจัดการเรียน การสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามสาขาวิชาเอก

สาขาวิชาเอก	ออกแบบ ทัศนศิลป์	ทัศนศิลป์	ศิลปะ การแสดง	ดุริยางค ศาสตร์ สากล	ศิลปศึกษา	ดุริยางค ศาสตร์ ศึกษา	นาฏศิลป์	ศิลปะ จินตทัศน์
$\bar{x}$	3.26	3.19	3.30	3.09	3.18	3.24	3.32	3.17
ออกแบบทัศนศิลป์	3.26	-.068 (1.000)	-.042 (1.000)	.172* (.005)	.083 (.999)	.019 (1.000)	-.057 (.976)	.093 (.903)
ทัศนศิลป์	3.19	-	-.110 (.972)	.104 (.992)	.016 (1.000)	-.049 (1.000)	-.125 (.892)	.026 (1.000)
ศิลปะการแสดง	3.30		-	.214* (.000)	.125 (.926)	.061 (1.000)	-.015 (1.000)	.136 (.388)
ดุริยางคศาสตร์สากล	3.09			-	-.088 (1.000)	-.152 (.326)	-.229* (.000)	-.078 (.997)
ศิลปศึกษา	3.18				-	-.064	-.140	.010

		(1.000)	(.799)	(1.000)
ดุริยางคศาสตร์ศึกษา	3.24		-.076	.075
			(.994)	(1.000)
นาฏศิลป์	3.32			.150
				(.188)
ศิลปะจินตทัศน์	3.17			

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 26 นิสิตสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนของ คณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกับสาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์ สาขาวิชา ศิลปะการแสดงและสาขาวิชานาฏศิลป์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตทุกกลุ่มสาขาวิชามี ทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านการวัดและประเมินผล สูงกว่านิสิตสาขาวิชา ดุริยางคศาสตร์สากล

ตาราง 27 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียน การสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านปัจจัยเกื้อหนุน จำแนกตามสาขาวิชาเอก

สาขาวิชาเอก	ออกแบบ ทัศนศิลป์	ทัศนศิลป์	ศิลปะ การแสดง	ดุริยางค ศาสตร์ สากล	ศิลปศึกษา	ดุริยางค ศาสตร์ ศึกษา	นาฏศิลป์	ศิลปะ จินตทัศน์
$\bar{x}$	3.11	2.96	3.27	3.01	3.00	3.08	3.31	2.95
ออกแบบทัศนศิลป์	3.11	-.154 (.717)	-.162* (.007)	.105 (.911)	.108 (.987)	.033 (1.000)	-.203* (.000)	.164 (.310)
ทัศนศิลป์	2.96	-	-.316* (.003)	-.049 (1.000)	-.046 (1.000)	-.121 (.988)	-.358* (.000)	.009 (1.000)

ศิลปะการแสดง	3.27	-	.267*	.270*	.195*	-.041	.326*
			(.001)	(.018)	(.028)	(1.000)	(.000)
ดุริยางคศาสตร์สากล	3.01			.004	-.072	-.308*	.059
				(1.000)	(1.000)	(.000)	(1.000)
ศิลปะศึกษา	3.00			-	-.075	-.312*	.055
					(1.000)	(.002)	(1.000)
ดุริยางคศาสตร์ศึกษา	3.08					-.237*	.1301
						(.002)	(.905)
นาฏศิลป์	3.31					-	.367*
							(.000)
ศิลปะจินตทัศน์	2.95						-

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 27 นิสิตสาขาวิชาศิลปะการแสดง มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านปัจจัยเกื้อหนุน แตกต่างกับสาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์ สาขาวิชาทัศนศิลป์ สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล สาขาวิชาศิลปะศึกษา สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ศึกษา และสาขาวิชาศิลปะจินตทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตทุกกลุ่มสาขาวิชามีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านปัจจัยเกื้อหนุน สูงกว่านิสิตสาขาวิชาศิลปะการแสดง

นิสิตสาขาวิชานาฏศิลป์ มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านปัจจัยเกื้อหนุน แตกต่างกับสาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์ สาขาวิชาทัศนศิลป์ สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล สาขาวิชาศิลปะศึกษา และสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตสาขาวิชานาฏศิลป์มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านปัจจัยเกื้อหนุน สูงกว่านิสิตสาขาวิชา

นิสิตสาขาวิชาศิลปะจินตทัศน์ มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านปัจจัยเกื้อหนุน แตกต่างกับสาขาวิชานาฏศิลป์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตสาขาวิชานาฏศิลป์มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านปัจจัยเกื้อหนุน สูงกว่า นิสิตสาขาวิชาศิลปะจินตทัศน์

ตาราง 28 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

ทัศนคติในการจัดการเรียนการสอน	Levene Statistic	df 1	df 2	p-value
1 ด้านหลักสูตร	2.730	2	1033	.066
2 ด้านอาจารย์	2.515	2	1033	.081
3 ด้านการจัดการเรียนการสอน	1.769	2	1033	.171
4 ด้านนิสิต	.096	2	1033	.908
5 ด้านการวัดและประเมินผล	.433	2	1033	.648
6 ด้านปัจจัยเกื้อหนุน	1.059	2	1033	.347
ภาพรวม	.871	2	1033	.419

จากตาราง 28 ความแปรปรวนของทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรี ทุกกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ โดยภาพรวม ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านนิสิต ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุน ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 29 การเปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน
ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

ทัศนคติในการจัดการเรียนการสอน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p-value
1 ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	2	.367	.184	.981	.375
	ภายในกลุ่ม	1033	193.335	.187		
	รวม	1035	193.702			
2 ด้านอาจารย์	ระหว่างกลุ่ม	2	.551	.275	1.654	.192
	ภายในกลุ่ม	1033	171.933	.166		
	รวม	1035	172.483			
3 ด้านการจัดการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	.175	.088	.487	.615
	ภายในกลุ่ม	1033	186.130	.180		
	รวม	1035	186.305			
4 ด้านนิสิต	ระหว่างกลุ่ม	2	.138	.069	.369	.692
	ภายในกลุ่ม	1033	193.796	.188		
	รวม	1035	193.934			
5 ด้านการวัดและประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	2	.053	.027	.144	.866
	ภายในกลุ่ม	1033	192.058	.186		
	รวม	1035	192.111			
6 ด้านปัจจัยเกื้อหนุน	ระหว่างกลุ่ม	2	.413	.207	.813	.444

	ภายในกลุ่ม	1033	262.773	.254		
	รวม	1035	263.187			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	.035	.018	.156	.856
	ภายในกลุ่ม	1033	117.220	.113		
	รวม	1035	117.255			

จากตาราง 29 นิสิตระดับปริญญาตรีที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ โดยภาพรวม ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านนิสิต ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุน ไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้านตามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากแบบสอบถามปลายเปิด ดังตาราง 30

ตาราง 30 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากคำถามปลายเปิด ของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	ความถี่ของคำตอบ
ด้านหลักสูตร	
1 หลักสูตรควรทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงทั้งในชีวิตประจำวัน และการประกอบอาชีพในอนาคต	34
2 ควรเพิ่มหลักสูตรและรายวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะทางของแต่ละสาขาวิชาเอก	15
3 ควรให้ความสำคัญกับภาคปฏิบัติ เพื่อฝึกฝนทักษะของนิสิต	14

4 ควรมีการบูรณาการความรู้ในแต่ละรายวิชาให้สามารถเชื่อมโยงเข้ากันได้ <u>ด้านอาจารย์</u>	13
5 ควรมีทักษะการสอน สามารถถ่ายทอดความรู้ได้อย่างถูกต้องชัดเจน เข้าใจง่าย และ น่าสนใจ ควรมีการสอดแทรกเรื่องการใช้ชีวิต คุณธรรม และจริยธรรม	11
6 ควรมีปฏิสัมพันธ์ที่ดี มีความเป็นกันเอง และพร้อมรับฟังความคิดเห็นของนิสิต	16
7 การประพฤติตนและบุคลิกภาพของอาจารย์ ส่งผลต่อความเชื่อมั่นและศรัทธาของนิสิต <u>ด้านการจัดการเรียนการสอน</u>	12
8 ควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ก่อให้เกิดทักษะ ความชำนาญ และ ประสบการณ์	33
9 ควรส่งเสริมกิจกรรมที่ฝึกให้ผู้เรียนคิดนอกกรอบอย่างสร้างสรรค์	17
10 ควรจัดกิจกรรมที่เสริมสร้างให้ผู้เรียนคิดอย่างเป็นระบบและมีการประยุกต์รายวิชาที่ เรียนนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน <u>ด้านนิสิต</u>	18
11 กฎระเบียบต่างๆ ของคณะฯ ควรมีความยืดหยุ่น และสอดคล้องกับธรรมชาติการเรียน การสอนแต่ละสาขาวิชาเอก	17
12 ควรมีกิจกรรมที่ส่งเสริมการรู้จักเพื่อนต่างคณะฯ ต่างมหาวิทยาลัย เพื่อการพัฒนา ตนเอง การเข้าสังคม และมีพันธมิตรทางการทำงานในอนาคต <u>ด้านการวัดและประเมินผล</u>	20
13 การแจ้งผลการเรียนทาง Website ของคณะฯ และมหาวิทยาลัยควรตรงตามกำหนดการ	7
14 เนื้อหาของข้อสอบควรเหมาะสมกับเวลาที่ใช้ในการสอบ	19
15 ในรายวิชาเดียวกัน แต่ต่างกลุ่มผู้เรียน เกณฑ์การวัดและประเมินผลควรมีความ ยุติธรรม และมีมาตรฐานเดียวกัน	10
16 ข้อสอบควรเน้นการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประยุกต์ใช้ มากกว่าการท่องจำ	9
17 เนื้อหาของข้อสอบควรเป็นเนื้อหาที่สอดคล้อง หรือครอบคลุมกับเรื่องที่สอน <u>ด้านปัจจัยเกื้อหนุน</u>	8
18 ควรปรับปรุงโต๊ะ เก้าอี้ ภายในห้องเรียนให้เหมาะสมกับธรรมชาติของแต่ละสาขา วิชาเอก	21
19 ห้องสมุดควรมีหนังสือที่ใช้ประกอบการเรียนที่ทันสมัย หลากหลาย และเพียงพอต่อ ความต้องการของนิสิต และมีอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงบริการอย่างเพียงพอใน	31

มหาวิทยาลัย	
20 การจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในห้องสมุด ควรเอื้อต่อการค้นคว้าหาความรู้ ห้องสมุดควรเปิดเช้า เช่น 07.00 น. และปิดค่ำ เช่น 22.00 น. เป็นต้น	22
21 การประชาสัมพันธ์ ควรสื่อสารข้อมูลข่าวสารให้ชัดเจน	6
22 คอมพิวเตอร์ควรมีความทันสมัย และเพียงพอกับจำนวนผู้ใช้	23

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง "การศึกษาทัศนคติของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ" มีวัตถุประสงค์ 2 ประการคือ

1 เพื่อศึกษาทัศนคติของนิสิต ระดับปริญญาตรี ชั้นปี 2-4 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ใน 6 ด้านคือ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านนิสิต ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุน

2 เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของนิสิต ระดับปริญญาตรี ชั้นปี 2-4 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษา สาขาวิชาเอก และเกรดเฉลี่ยสะสม

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) กับนิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปี 2-4 ปีการศึกษา 2555 คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 1,604 คน ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ เก็บรวบรวมข้อมูลและนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์และประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เพื่อคำนวณค่าสถิติต่างๆ ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การทดสอบ t และการทดสอบ F โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และมีข้อเสนอแนะดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1 นิสิตระดับปริญญาตรี จำนวน 1,036 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง กำลังศึกษาอยู่ชั้นปี 2 สาขาวิชาการออกแบบทัศนศิลป์ และเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในระดับสูง (3.01-4.00)

2 ทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความเหมาะสมโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และจำแนกตามรายด้านอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ลำดับแรกด้านอาจารย์ รองลงมาด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านนิสิต และด้านปัจจัยเกื้อหนุน ตามลำดับ

3 นิสิตเพศชายและเพศหญิง มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ด้านนิสิต แตกต่างกัน โดยนิสิตเพศชายมีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอน สูงกว่าเพศหญิง

4 นิสิตที่มีชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ โดยภาพรวม ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกัน โดยนิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปี 2 มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนสูงกว่าทุกกลุ่มชั้นปี

5 นิสิตที่มีสาขาวิชาเอกต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ โดยภาพรวม ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านนิสิต ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุน แตกต่างกัน โดยนิสิตสาขาวิชาการออกแบบทัศนศิลป์ มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอน ด้านการจัดการเรียนการสอนสูงกว่าทุกกลุ่มสาขาวิชา สาขาวิชานาฏศิลป์ มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวม ด้านนิสิต ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุนสูงกว่าทุกกลุ่มสาขาวิชา นิสิตสาขาวิชาทัศนศิลป์ มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ สูงกว่าทุกกลุ่มสาขาวิชา และนิสิตสาขาวิชาศิลปะจินตทัศน์ มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร สูงกว่าทุกกลุ่มสาขาวิชา

6 นิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ โดยภาพรวม ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านนิสิต ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุน ไม่แตกต่างกัน

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้ มีประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายผล โดยภาพรวมดังนี้

1 ด้านหลักสูตร คณะศิลปกรรมศาสตร์ควรปรับปรุงหลักสูตร และเนื้อหาวิชาเพื่อให้มีความทันสมัย เปิดหลักสูตรเพิ่มมากขึ้นและมีความหลากหลาย เพื่อให้สัมพันธ์กับสภาพสังคมปัจจุบัน สอดคล้องกับความต้องการของนิสิตและตลาดแรงงานที่เปลี่ยนแปลงไป และให้ความสำคัญกับการฝึกภาคปฏิบัติ การฝึกฝนทักษะทางวิชาชีพ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การวิจัยและภาษาต่างประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรรถัย บุญช่วย (2542: 98) ที่พบว่า ด้านหลักสูตรบางสาขาวิชาควรปรับปรุงให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจ สังคม และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี รวมถึงความต้องการของตลาดแรงงาน

2 ด้านอาจารย์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ควรมีระบบพัฒนาอาจารย์ให้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในรายวิชาที่สอนอย่างต่อเนื่อง แม้วานิสิตจะประเมินผลหัวข้อนี้ในระดับมากที่สุดตาม และอาจารย์ควรมีวิธีการสอนที่หลากหลาย สามารถถ่ายทอดความรู้อย่างชัดเจน มีการใช้อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย พร้อมเปิดโอกาสให้นิสิตได้แสดงความคิดเห็น และแนะนำแหล่งความรู้ทางวิชาการและวิชาชีพแก่นิสิตได้อย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับดัชนีบ่งชี้คุณภาพบัณฑิตศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาของ อุดุลย์ วิริยเวชกุล (2541: 53) ที่กล่าวว่า อาจารย์เป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในการสร้างผลผลิตที่มีคุณภาพตรงตามเป้าหมาย คุณภาพ หมายถึง คุณวุฒิ ประสบการณ์ ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ความมีวัฒนธรรมและอารยธรรม รวมทั้งอุทิศตนต่อภาระรับผิดชอบที่กำหนดไว้ด้วย

3 ด้านการจัดการเรียนการสอน คณะศิลปกรรมศาสตร์และอาจารย์ควรจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมให้นิสิตฝึกคิดอย่างเป็นระบบและสร้างสรรค์ สอดคล้องกับความหลากหลายและธรรมชาติของแต่ละเนื้อหาวิชา โดยเปิดโอกาสให้นิสิตได้เสนอแนวความคิดหรือโครงการต่างๆ ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกัน เช่น การศึกษาดูงานนอกสถานที่ การฝึกภาคปฏิบัติในองค์กรต่างๆ ทั้งในเขตเมือง ชุมชน หรือต่างจังหวัด เพื่อสร้างความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียน ได้ชัดเจนขึ้น มีการเปิดเวทีทางวิชาการเพื่อจัดแสดงผลงานหรือความสามารถของนิสิตอย่างหลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดในการปฏิรูปกระบวนการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรีของ พันธุ์ศักดิ์ พลสารัมย์ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา และทิพย์รัตน์ สีเพชรเหลือง (2543: 92) ที่กล่าวว่า (1) การเรียนการสอนควรลดการบรรยายเน้นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน (2) มี

วิธีการสอนที่หลากหลาย เหมาะสมกับธรรมชาติเนื้อหาวิชา และระดับของผู้เรียน โดยเฉพาะในระดับปริญญาตรีที่เน้นการเรียนแบบมุ่งให้เกิดความคิดวิเคราะห์ วิจารณ์ญาณ และทักษะการแก้ปัญหา ตลอดจนทักษะในการกลั่นกรองหรือย่อความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้ (3) ส่งเสริมให้มีการใช้สื่อประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนมากขึ้น ได้แก่ การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ได้แก่ การใช้อินเทอร์เน็ต การจัดการสอนกึ่งมหาวิทยาลัยเสมือนจริง และ (4) จัดให้มีรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลายแก่ผู้เรียนตามความสนใจและความถนัดทั้งในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัยซึ่งเน้นการเรียนรู้ตลอดชีวิต

4 ด้านนิสิต คณะศิลปกรรมศาสตร์ควรจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรแก่นิสิต เช่น อบรมคอมพิวเตอร์ อบรมภาษาอังกฤษ ฯลฯ และส่งเสริมให้นิสิตได้ร่วมกิจกรรมกับชุมชนท้องถิ่น จัดโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้นิสิตได้รู้จักเพื่อนต่างสาขาวิชา ต่างคณะฯ และต่างมหาวิทยาลัย รวมทั้งปลูกฝังความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคมส่วนรวม สอดคล้องกับงานวิจัยของ พนม หวดสว่าง (2542: 64) ที่กล่าวว่า กิจกรรมต่างๆ ที่ให้กับนิสิตต้องพัฒนาองค์ความรู้ทางวิชาการ เพื่อเพิ่มพูนทักษะที่จำเป็นต่อความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในปัจจุบัน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนเพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นและเตรียมพร้อมตลอดเวลา

5 ด้านการวัดและประเมินผล คณะศิลปกรรมศาสตร์ควรมีวิธีการวัดและประเมินผลในแต่ละรายวิชาอย่างเหมาะสมและเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลควรหลากหลายเหมาะสมกับลักษณะของรายวิชา ทั้งนี้ในช่วงแรกของการสอนนิสิตควรได้รับแผนการสอน เพื่อทราบคำชี้แจงและการวัดและประเมินผลเกี่ยวกับรายวิชานั้นๆ อย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับ ไพศาล หวังพานิช (2535: 4) กล่าวว่า การวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการติดตามผลการปฏิบัติว่าได้ผลตรงตามเป้าหมายเพียงใด การวัดผลการศึกษาค้นคว้าที่โดยตรงในการตรวจสอบผลการเรียนการสอนว่า ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะต่างๆ ตามที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงใด ได้ผลระดับใด ผู้เรียนมีความสามารถด้านใดบ้าง และมีสิ่งใดที่บกพร่องต้องแก้ไข และนำมาปรับปรุงการเรียนการสอน

6 ด้านปัจจัยเกื้อหนุน คณะศิลปกรรมศาสตร์ควรจัดสภาพแวดล้อมทั้งอาคารสถานที่ ห้องเรียน อุปกรณ์และสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน ห้องสมุด และสารสนเทศต่างๆ ที่พร้อมให้บริการแก่นิสิตอย่างเพียงพอ เพื่อสนับสนุนการศึกษาค้นคว้าและวิจัยในทุกรูปแบบ โดยเฉพาะในช่วงก่อนสอบ 1 เดือน ควรขยายเวลาเปิด-ปิดห้องสมุด เพื่อให้ นิสิตมีเวลาอ่านหนังสือและค้นคว้าอย่างเพียงพอ ซึ่งจะช่วยให้ผลสอบของนิสิตมี

คุณภาพมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พันธุ์ศักดิ์ พลสารมย์ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา และทิพย์รัตน์ สีเพชรเหลือง (2543: 92) ที่กล่าวว่า สถาบันอุดมศึกษาจะต้องมีการจัดการด้านสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการปฏิรูป การเรียนรู้ ในสภาพแวดล้อมต่างๆ ของสถาบันอุดมศึกษา เช่น ห้องสมุด ห้องคอมพิวเตอร์ และหน่วยงานที่ พัฒนาการเรียนการสอน ได้แก่ ศูนย์พัฒนาการสอน ศูนย์ผลิตสื่อ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น การจัดการด้าน สภาพแวดล้อมที่ดีนี้จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ดีขึ้นและยังเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนสร้างนิสัยในการ เรียนรู้ด้วยตนเองอีกด้วย

5.3 ข้อเสนอแนะในการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง "การศึกษาทัศนคติของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรม ศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ" ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

1 ควรปรับปรุงหลักสูตรให้ตรงกับความต้องการของนิสิต นายจ้างหรือผู้ประกอบการ และ ประเทศชาติ โดยนำข้อมูลที่ได้จากการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน ข้อมูลการทำงานของนิสิตซึ่งสำเร็จ การศึกษาต่อหลักสูตรที่เรียน และความคิดเห็นของนายจ้างหรือผู้ประกอบการมาเป็นข้อมูลย้อนกลับ ในการพัฒนาหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง เพื่อก้าวสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ.2558

2 ควรมีการนำผลการประเมินผลการสอนของอาจารย์แจ้งให้อาจารย์ทราบ เพื่อปรับปรุงและ พัฒนาการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

3 ควรมีกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียน และมีแนวทางการช่วยเหลือนิสิตที่มีผลการ เรียนอ่อน

4 ควรจัดให้มีการศึกษาดูงานนอกสถานที่กับมหาวิทยาลัยชั้นนำในอาเซียน เพื่อให้จุดเด่นจุด ด้อยของการจัดการศึกษา และได้เรียนรู้วัฒนธรรมของนิสิตต่างชาติ เกิดการเปิดมหาวิทยาลัยสู่การศึกษาที่เป็น นานาชาติต่อไป

5 ควรมีฐานข้อมูลทางวิชาการ เช่น หนังสือ บทความ วารสาร งานวิจัย ฯลฯ และอินเทอร์เน็ต ความเร็วสูง ไว้บริการ เพื่อให้เข้าถึงข้อมูลสารสนเทศต่างๆ อย่างสะดวกและรวดเร็ว

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1 ควรทำการศึกษาทัศนคติของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา (ปริญญาโท-เอก) ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อให้ทราบความคิดเห็นของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์

2 ควรทำการศึกษาทัศนคติของอาจารย์ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนนิสิตระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษาของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อให้ทราบความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์

3 ควรทำการศึกษาทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ในกรุงเทพมหานคร เพื่อให้ทราบความคิดเห็นในภาพรวมของนิสิตในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์

บรรณานุกรม

คณะศิลปกรรมศาสตร์. (2544). รายงานประจำปี 2552-2553. คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ.

_____. (2554). รายงาน SAR คณะศิลปกรรมศาสตร์ ประจำปี 2553-2554. คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

_____. (2554). รับนิตินิตใหม่ 2554. คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

จันทร์เพ็ญ หงษ์ทอง. (2545). สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ตามทัศนะของนิตินิตแพทย์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

มณี ช้างเผือก. (2539). การจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ในหลักสูตรปริญญาตรีของสถาบันราชภัฏ

กลุ่มรัตนโกสินทร์ตามทัศนะของอาจารย์และนักศึกษา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา) บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ทัศนยา แคมณี. (2552). 14 วิธีสอนสำหรับครูมืออาชีพ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทบวงมหาวิทยาลัย. (2543). การประกันคุณภาพทางการศึกษาระดับอุดมศึกษา 2542. กรุงเทพฯ: สำนักมาตรฐาน

อุดมศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย.

ทิพย์วรรณ หันหาบุญ. (2544). สภาพแวดล้อมทางวิชาการของการจัดการศึกษาในหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต

คณะทรัพยากรชีวภาพและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ตามความคิดเห็น
ของอาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ธวัชรรัตน์ พลเจริญ. (2546). ทัศนะของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนสาขาวิชาศิลปศึกษา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ธวัช เต็มถ้วน. (2548). การพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาสังกัดกรมศิลปากร. ปริญญาโท กศ.ด. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นาราวดี ศิริโรจน์. (2543). ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อการบริหารวิชาการของวิทยาลัยนาฏศิลป์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ณัฐพล พุ่มชุมพล. (2546). ทัศนะของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องค์กรักษ์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไพศาล หวังพานิช. (2535). หลักสูตร การสอน และการวัดผลในการอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่องการวัดผลภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พนม หวดสว่าง. (2542). ความคิดเห็นของอาจารย์ต่อหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พรเทพ ไทยรักษ์. (2539). ทัศนะของนักศึกษามหาบัณฑิตต่อกระบวนการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พันธ์ศักดิ์ พลสารมัย, วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา และทิพย์รัตน์ สีเพชรเหลือง. (2543). รายงานการวิจัยเอกสาร เรื่องการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในระดับปริญญาตรี. กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัย.

พิพัฒน์ วิเชียรสุวรรณ. (2550). แผนการศึกษาแห่งชาติ แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปัจจุบัน. กรุงเทพฯ: เดอะบุ๊กส์.

ปรัชญา เวสารัชช์. (2545). หลักการจัดการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักงานปฏิรูปการศึกษา.

ประภัสสร วงศ์วรรณ. (2544). หลักและวิธีการสอน. กรุงเทพฯ คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2545). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพฯ.

วิรุณ ตั้งเจริญ. (2553). พลังความคิดเพื่อการพัฒนาคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ: สันติการพิมพ์.

วิฑู ทองพวง. (2542). การศึกษาสภาพแวดล้อมวิทยาลัยพลศึกษา กรุงเทพฯ ตามทัศนะของอาจารย์และนักศึกษา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

วรรณพร ฉัตรทอง. (2546). การจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปของหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิต. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ศักรินทร์ สุ่มบุญ. (2544). การศึกษาการใช้หลักสูตรสถาบันราชภัฏ พุทธศักราช 2543 สาขาวิชาศิลปศาสตร์ ในระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (บริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักข่าว กรมประชาสัมพันธ์. (2543). ประมวลพระบรมราโชวาทพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 6 รอบ 5 ธันวาคม 2542. กรุงเทพฯ: ศูนย์ผลิตเอกสารและเผยแพร่สำนักพัฒนาการประชาสัมพันธ์ กรมประชาสัมพันธ์.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2544). แนวทางการปฏิรูปการศึกษาระดับอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542. กรุงเทพฯ: คณะกรรมการจัดทำแนวทางการปฏิรูปอุดมศึกษา.

สมใจ ฤทธิสนธิ. [Online]. เข้าถึงได้จาก <http://www.src.ac.th/web2/jurnal/issu2/center.htm>. สืบค้นวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2555.

ลิขณัเศก ยานเดิม. (2554). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกอาชีพของนิสิตชั้นปี 4 คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. รายงานการวิจัย เงินรายได้คณะศิลปกรรมศาสตร์ ประจำปี 2554 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุนีย์ ภูพันธ์. (2546). แนวคิดพื้นฐานการสร้างและการพัฒนาหลักสูตร. เชียงใหม่: The Knowledge Center.

สุนน อมรวินวัฒน์. (2546). การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ในโรงเรียนนำร่อง: รูปแบบที่ควรคัดสรร. กรุงเทพฯ: เอส พี เค เปเปอร์ แอนด์ฟอรั่ม.

สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2540). ความต้องการของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ในทางด้านบริการ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

อมรวิรัช นาคทรพรพ. (2548). บนเส้นทางคุณภาพ: รายงานการติดตามผลการประกันคุณภาพและรับรองมาตรฐานการอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.

อดุลย์ วิริยเวชกุล. (2541). ดัชนีบ่งชี้คุณภาพบัณฑิตศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล

อรทัย บุญช่วย. (2542). การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยรามคำแหง. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

Cronbach, Li. (1984). เข้าถึงได้จาก <http://www.ex-mba.buu.ac.th/Research/Bkk/Ex-23-Bkk/51721331/ch3.pdf>. สืบค้นวันที่ 6 กรกฎาคม 2555.

Ferguson, G. A. (1981). Statistical Analysis in Psychology & Education. Singapore: McGraw Hill, Inc.

Good, Carter V. (1973). Dictionary of Education. New York: McGraw-Hill.

Grasha and Reichmann. (2006). เข้าถึงได้จาก

<http://erm.buu.ac.th/jn/%C3%D1%B5%B9%D2%C0%C3%B3%EC6.pdf>. สืบค้นวันที่ 10 เมษายน 2555.

Gadzella, Bernadette M. (1974). A Bridge of Understanding between Students and Faculty. Improving College and University Teaching. 12 (winter) 9.

Krejcie and Morgan. [Online]. เข้าถึงได้จาก www.edu.tus.ac.th. สืบค้นวันที่ 5 มกราคม 2555.

Michalish, H. (1979). เข้าถึงได้จาก www.li.mahidol.ac.th/e-thesis/scan/3837326.pdf. สืบค้นวันที่ 20 มีนาคม 2555.

Magnan, B. (1989). 147 Practical Tips for Teaching Professors. Madison: Magna Publications Inc.

Mckeachie, Wilbert J. (1978). Teaching tips: A guidebook for the beginning college teacher. Toronto: Lexington, Mass.

Seager, Paul W. (1961). Propose the School Building Code of Thailand. Indiana: Indiana University.

ภาคผนวก

แบบสอบถามในงานวิจัย

การศึกษาศักดิ์ของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบสอบถามในงานวิจัย

การศึกษาทัศนคติของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำชี้แจง

1 แบบสอบถามฉบับนี้ทำขึ้นเพื่อศึกษาทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปี 2-4 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ใน 6 ด้านคือ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านนิสิต ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุน

2 แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปี 2-4 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามรูปแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) และในส่วนท้ายของข้อความแต่ละด้าน เป็นคำถามปลายเปิดสำหรับผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน และ/หรือกรอกข้อความให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

1 เพศ

ชาย

หญิง

2 ชั้นปีที่ศึกษา

ชั้นปี 2

ชั้นปี 3

ชั้นปี 4

3 สาขาวิชาเอก

3.1 สาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์

3.2 สาขาวิชาทัศนศิลป์

3.3 สาขาวิชาศิลปะการแสดง

3.4 สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล

3.5 สาขาวิชาศิลปศึกษา

3.6 สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ศึกษา

3.7 สาขาวิชานาฏศิลป์

3.8 สาขาวิชาศิลปะจินตทัศน์

4 เกรดเฉลี่ยสะสม

โปรดระบุ.....

ตอนที่ 2 ทักษะคตินิสิตรระดับปริญญาตรี ชั้นปี 2-4 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรม
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน และ/หรือกรอกข้อความให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

โดยกำหนดค่าน้ำหนักในการพิจารณา 4 ระดับ ดังนี้

คะแนน 4 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความนั้นอยู่ในระดับมาก

คะแนน 3 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความนั้นอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความนั้นอยู่ในระดับน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความนั้นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อที่	ทักษะคตินิสิตรที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน			
		มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1	ด้านหลักสูตร คู่มือการเรียนและหลักสูตรการเรียนของคณะมี รายละเอียดที่ชัดเจน ทำให้นิสิตเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่ กำลังเรียน				
2	มีการชี้แจงเกี่ยวกับรายละเอียดของหลักสูตร แผนการ เรียน และวิธีการสอนให้นิสิตทราบ				
3	แผนการเรียนที่ให้นิสิตเรียนตลอดหลักสูตร มีความ เหมาะสม				
4	เนื้อหาแต่ละรายวิชา มีความเหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิ ตของรายวิชานั้น				
5	เนื้อหาของแต่ละรายวิชา มีความทันสมัย				
6	สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของนิสิต				

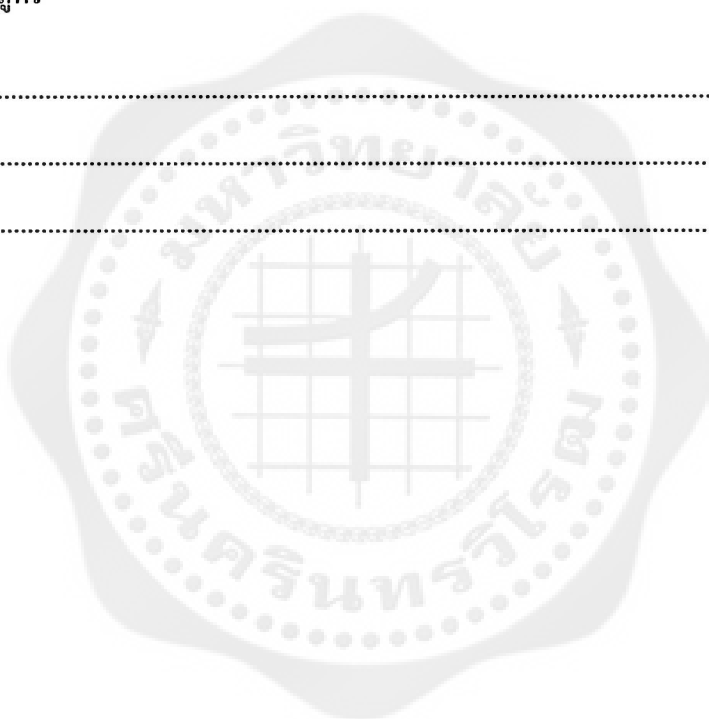
7	สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบัน				
8	พัฒนาให้นิสิตมีความรู้ความสามารถทางวิชาการ และวิชาชีพ				
9	พัฒนาให้นิสิตมีทักษะทางวิชาการและวิชาชีพ ที่เหมาะสมกับสังคมปัจจุบัน				
10	มีการสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับคุณธรรม และกิจกรรมใน แต่ละรายวิชา				

ข้อเสนอแนะด้านหลักสูตร

.....

.....

.....

ข้อที่	ทัศนคติของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน			
		มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
11	<u>ด้านอาจารย์</u> มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในรายวิชาที่สอน				
12	สอนตรงตามแผนการเรียนที่ให้แก่นิสิต				
13	เข้าสอน และเลิกสอนตรงเวลา				
14	ถ่ายทอดความรู้ให้ได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน				
15	เปิดโอกาสให้นิสิตได้แสดงความคิดเห็น				
16	มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนิสิต และเอาใจใส่การเรียนของนิสิต				
17	ใช้อุปกรณ์ และสื่อการสอนที่ทันสมัย				
18	แนะนำแหล่งความรู้ทางวิชาการและวิชาชีพแก่นิสิต				
19	พัฒนาตนเองในด้านวิชาการ วิชาชีพ อย่างสม่ำเสมอ				
20	สอดแทรกเรื่องคุณธรรม จริยธรรมในระหว่างการสอน				

ข้อเสนอแนะด้านอาจารย์

.....

.....

.....

ข้อที่	ทัศนคติของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน			
		มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
21	ด้านการจัดการเรียนการสอน มีการจัดทำแผนการสอนอย่างเหมาะสม กับเนื้อหาวิชาที่สอน				
22	มีการเตรียมการสอนได้อย่างเหมาะสม กับเนื้อหาวิชาที่สอน				
23	มีการใช้วิธีการสอนที่น่าสนใจ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้				
24	มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย สอดคล้องกับธรรมชาติของเนื้อหาวิชา และเหมาะสมกับระดับความรู้ของนิสิต				
25	มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้นิสิตมีส่วนร่วม ทำให้นิสิตมีความกระตือรือร้นในการเรียน				
26	มีการจัดแนวทางการช่วยเหลือนิสิตที่มีผลการเรียนอ่อน เช่น การสอนหรือสอบซ่อมเสริม				
27	มีการเปิดโอกาสให้นิสิตได้แสดงความคิดเห็นต่อ กิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชา				
28	มีการจัดการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ				
29	มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นิสิตฝึกคิดอย่างเป็นระบบ มีเหตุผล				
30	มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน ที่ส่งเสริมให้นิสิตมีความรู้ และประสบการณ์ตรง นอกจากการเรียนในห้อง				

ข้อเสนอแนะด้านการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

.....

ข้อที่	ทัศนคติของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน			
		มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
31	<u>ด้านนิสิต</u> คณะ/มหาวิทยาลัย มีการประชาสัมพันธ์การรับสมัคร นิสิตใหม่อย่างชัดเจน				
32	การคัดเลือกนิสิตเป็นไปตามประกาศของคณะ/ มหาวิทยาลัย				
33	นิสิตได้รับความรู้เกี่ยวกับระเบียบการต่าง ๆ ของคณะ/ มหาวิทยาลัย จากการปฐมนิเทศ				
34	นิสิตได้รับการส่งเสริมให้มีระเบียบวินัย ความ รับผิดชอบต่อตนเอง และสังคมส่วนรวม				
35	คณะ/มหาวิทยาลัย มีการติดตามความสำเร็จของบัณฑิต เช่น การมอบรางวัลศิษย์เก่าดีเด่น				
36	นิสิตมีความรู้ ความเข้าใจในแผนการเรียนที่คณะ/ สาขาวิชา จัดทำให้				
37	นิสิตได้รับการส่งเสริมให้เข้าร่วมกิจกรรมของ มหาวิทยาลัย และชุมชนท้องถิ่น				
38	นิสิตได้เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น อบรม ภาษาอังกฤษ อบรมคอมพิวเตอร์ ฯลฯ				
39	มีกิจกรรมส่งเสริมให้นิสิตได้รู้จักเพื่อนต่างสาขาวิชา ต่าง คณะ และต่างมหาวิทยาลัย				
40	นิสิตได้ประเมินการสอนของอาจารย์				

ข้อเสนอแนะด้านนิสิต

.....

.....

.....

ข้อที่	ทัศนคติของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน			
		มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
41	ด้านการวัดและประเมินผล นิสิตได้รับทราบคำชี้แจง เกี่ยวกับการวัดและประเมินผล แต่ละวิชาอย่างชัดเจน				
42	วิธีการวัดและประเมินผล แต่ละวิชามีความเหมาะสมกับ เนื้อหาวิชา				
43	มีการนำหลักเกณฑ์การวัดและประเมินผล มาใช้อย่าง เป็นระบบ และได้มาตรฐาน				
44	เกณฑ์การวัดและประเมินผล เหมาะสมกับธรรมชาติ ของความรู้ในแต่ละวิชา				
45	มีการวัดและประเมินผลหลายรูปแบบ ที่เหมาะสมตาม ลักษณะวิชา				
46	ข้อสอบสามารถวัดความรู้ ความสามารถของนิสิตได้ ตรงตามวัตถุประสงค์ของเนื้อหาวิชา				
47	โจทย์และจำนวนข้อสอบเหมาะสมกับเวลาที่ใช้ในการ ทำข้อสอบ				
48	เกณฑ์การตัดสินของการวัดและประเมินผล มีความเป็น ธรรม โปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้				
49	มีการนำผลการวัดและประเมินผลในแต่ละครั้ง มาเป็น ข้อมูลย้อนกลับให้นิสิตทราบ เพื่อการปรับปรุงและ พัฒนางานวิชาการ				
50	การแจ้งผลการเรียนเป็นไปตามกำหนดการ ที่ประกาศ ไว้				

ข้อเสนอแนะด้านการวัดและประเมินผล

.....

.....

.....

ข้อที่	ทัศนคติของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน			
		มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
51	<u>ด้านปัจจัยเกื้อหนุน</u> การจัดห้องเรียน/อาคารเรียน มีสภาพและบรรยากาศ ส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนการสอน				
52	ห้องเรียนสำหรับการเรียนกลุ่มใหญ่ มีขนาดเหมาะสม				
53	ห้องเรียนสำหรับการเรียนกลุ่มย่อย มีขนาดเหมาะสม				
54	โต๊ะ เก้าอี้ มีสภาพพร้อมใช้งาน และแสงสว่างภายใน ห้องเรียน มีความเหมาะสมกับขนาดห้องเรียน				
55	ห้องคอมพิวเตอร์/ห้องปฏิบัติการ/ห้อง LAB ประจำคณะ มีสภาพพร้อมใช้งาน				
56	จำนวนคอมพิวเตอร์ในห้องปฏิบัติการประจำคณะ มี เพียงพอกับความต้องการของนิสิต				
57	อุปกรณ์และสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ทันสมัย และช่วยให้ นิสิตเกิดการเรียนรู้				
58	หนังสือ ตำรา วารสาร และแหล่งสารสนเทศในห้องสมุด มีการให้บริการสืบค้นข้อมูลที่ทันสมัย และมีจำนวน เพียงพอต่อความต้องการของนิสิต				
59	บรรยากาศในห้องสมุดเอื้อต่อการศึกษาค้นคว้า หา ความรู้				
60	ป้ายประชาสัมพันธ์ บอร์ดประจำสาขาวิชา/คณะ สื่อสาร หรือส่งข้อมูลข่าวสารถึงนิสิต ได้ชัดเจน				

ข้อเสนอแนะด้านปัจจัยเกื้อหนุน

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อผู้วิจัย	นายสิทธิมนต์เศก ย่านเดิม
การศึกษา	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กศ.บ. (ดุริยางคศาสตร์สากล) พ.ศ.2537-2541 มหาวิทยาลัยมหิดล ศศ.ม. (ดนตรีวิทยา) พ.ศ.2541-2544 Southwestern University Ed.D. (Educational Management) Year: 2008-2012
ตำแหน่งและที่ทำงาน	อาจารย์ประจำสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ที่อยู่และอีเมลล์	21/176 ซอยลาดพร้าว 15 แขวงจอมพล เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900 Sitsake_12@yahoo.com
ผลงานวิจัย	วิจัยเรื่อง "แนวทางการพัฒนาการศึกษาดนตรีในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร" ทุนวิจัยไม่กำหนดทิศทาง ประจำปี 2548 ISBN 974-9849-86-8

วิจัยเรื่อง "การศึกษาบริบทของสังคมที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในคณะศิลปกรรม
ศาสตร์ของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ" ทุนวิจัยจากเงิน
รายได้ คณะศิลปกรรมศาสตร์ ประจำปี 2549 ISBN 978-974-8182-23-0

วิจัยเรื่อง "ทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาสังคีตนิยมของนิสิตมหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒ" ทุนวิจัยจากเงินรายได้คณะศิลปกรรมศาสตร์ ประจำปี 2551

วิจัยเรื่อง "การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกอาชีพของนิสิตชั้นปี 4 คณะศิลปกรรม
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ" ทุนวิจัยจากเงินรายได้คณะศิลปกรรม
ศาสตร์ ประจำปี 2554

